

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Tercer període

Sèrie P - Número 32
20 d'octubre de 2011

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 18, segona i darrera reunió

SUMARI

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política de turisme
i la temporada turística de l'estiu del 2011 (tram. 302-00064/09) p. 3

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el futur de la indústria del cinema (tram. 302-00065/09) p. 9

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política de salut (tram. 302-00066/09) p. 15

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les relacions i els compromisos
institucionals amb els ajuntaments (tram. 302-00067/09) p. 22

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació dels serveis
sanitaris públics (tram. 302-00068/09) p. 28

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política social (tram. 302-00070/09) p. 34

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 18.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i sis minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada dels vicepresidents primer i segon, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa la secretària general i la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, de Cultura, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família, i d'Empresa i Ocupació.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, es reprèn la sessió.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de turisme i la temporada turística de l'estiu del 2011 (tram. 302-00064/09)

El catorzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de turisme i la temporada turística de l'estiu del 2011, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula l'illustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, efectivament, presentem aquesta moció subsegüent a la interpellació en matèria turística que vam substanciar ara fa quinze dies. I, en definitiva, nosaltres buscàvem un doble objectiu, amb aquesta interpellació: per un costat, fer-li veure al Govern que cal continuar apostant per la marca turística Catalunya, per un costat, i, per l'altre, que el Govern de la Generalitat de Catalunya no renunciï a un model turístic singular, que és aquell basat en la nostra història, en definitiva, en la nostra identitat. Bàsicament, doncs, tractava d'aquests dos aspectes, evidentment, fent un repàs a la temporada turística 2011, un molt bon resultat, però, malgrat aquest bon resultat conjuntural, sí que creiem que cal seguir treballant en aspectes estructurals, i a vertebrar el territori, i, evidentment, en el que és un model turístic singular basat en la nostra identitat.

És, doncs, amb aquest doble objectiu que hem presentat aquesta moció. Els dos primers punts, pràcticament, van centrats en aquest doble objectiu, potenciar la marca Catalunya com a marca paraigua de les diferents marques territorials –marca Costa Daurada, marca Costa Brava, per exemple–, així com que, evidentment, hi ha un eix, que és el clima i la platja, que fa atractiu el nostre país per a milers, milions de visitants, però també entenem que és important, quan

parlem d'un turisme d'identitat, que els visitants que vénen ens percebin la nostra realitat de país durant l'estada. I, en aquest sentit, doncs, parlem de la posada en valor de la identitat, l'autenticitat com a factors de singularitat i també de diferenciació en un món cada vegada més global. Per tant, això fa referència als dos primers punts de la moció.

Posteriorment, hi ha el tercer punt, que va, doncs, a centrar un aspecte que amb l'honorable conseller hi vam discrepar, que és què fem amb els CAT, amb la xarxa de centres d'acollida turística. Aquest és un model que, des del nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, hi continuem apostant per una sèrie de motius. Primer, perquè vertebrava l'anomenat «turisme d'interior»; és a dir, estenem més enllà de la costa el turisme cap a tot el territori del nostre país. Segon, perquè hi creiem, en el model d'aquests centres; superen el vell concepte de l'oficina de turisme, incorporant a la informació turística, que aquesta es continua prestant, la interpretació, i la interpretació en àmbits històrics, en àmbits temàtics; per exemple, en el cas del CAT de Ripoll, tota la història dels comtes catalans, o d'altres que, malauradament, encara no s'han pogut construir, com és el cas de Les, a la Vall d'Aran, on ha d'haver-hi, si més no en el projecte, una interpretació de l'Occitània i dels valors i d'aquest poble.

Per tant, en aquest tercer punt, el que volem és continuar apostant per aquests centres d'acollida turística i, a més a més, una cosa molt important, complir els compromisos de plurianualitat que van ser aprovats en el seu moment; entenem que el Govern el que no pot fer és no complir-los, cal complir-los per finalitzar tot aquest projecte de xarxa de centres d'acollida turística.

Altres aspectes que també incloem en la nostra moció i que d'una manera molt breu explicaré. Presentar abans de final del 2010 el programa Transversal que substitueixi el programa Profit, de formació professional per a tots els treballadors d'hostaleria i turisme, i també de coneixement del català –aquest va ser un aspecte que ja va ser debatut en el debat de política general, i trobàvem totalment necessari, ja que parlàvem del sector turístic, incloure-ho–, així com tornar a participar activament –activament– en la xarxa Necstour; és una xarxa europea que a més a més és l'única interlocutora per a la Comissió Europea, més enllà dels estats. Entenem que és important a fi i efecte de mantenir el lobby turístic a nivell d'Europa.

I, finalment, un compromís, crec que compartit per tots, que és la creació de la taula de turisme com a òrgan permanent de participació del sector. Entenem que aquest aspecte també és un projecte de present, de futur immediat, i per tant l'havíem d'incloure en aquesta moció.

Així, doncs, aquí queda aquesta moció, una moció que persegueix que es continuï apostant per la marca turística Catalunya i que...

La presidenta

Vagi acabant...

Sergi de los Ríos i Martínez

...es continuï apostant pel turisme d'identitat, històric, del nostre país.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, i en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta, senyor conseller..., Solidaritat està d'acord amb el conjunt d'aquesta moció, que en el seu primer punt parla de potenciar la marca Catalunya com a destinació turística nacional, distingida per la qualitat i la multiplicitat d'ofertes i paisatges, de cara a un reconeixement internacional.

Prioritzar la cultura i el que singularitza i fa únic el país són prioritats turístiques aquí i arreu del món. Com deia Màrius Carol en un article de fa cinc mesos, el Govern està obligat a reforçar la marca Catalunya per fer-la reconeixible com a valor d'excel·lència.

Fa bé el proponent d'aquesta moció de presentar-la, perquè, en el cas català, estem davant d'una paradoxa. Si bé el turisme català és una història d'èxit, arribant a ser un potent flotador en temps de crisi, el curiós és que totes les enquestes i treballs a què hem tingut accés suggereixen que la destinació Catalunya funciona més pel seu posicionament geogràfic, pel seu clima i la seva oferta hotelera, més que no pas per cap concepte d'excel·lència, tal com demostren un estudi de la revista *Time* i una enquesta del fòrum de marques recomanades. Certament, aquest darrer treball no inclou cap concepte turístic català entre els elements que ens fan destacar mundialment.

També podríem dir que hi ha molt d'espai a créixer en valoració pel que fa a la nostra oferta cultural. Segons l'informe de l'any 2008 de la imatge turística de Catalunya de la Generalitat, només un 15 per cent del turisme internacional ens ve per raons preferentment culturals i un 10 per cent de l'estatal.

Per altra banda, també és cert que hi ha molt per millorar i créixer en allò que podríem anomenar «el relat de país», o el que el segon punt defineix com a «realitat de país», un aspecte clau de l'oferta turística cultural de desenes de països del nostre entorn.

En el punt 3, per això, sobre la xarxa de centres d'acollida turística...

La presidenta

Senyor diputat, haurà d'acabar, eh?

Antoni Strubell i Trueta

...nosaltres sí que hem introduït una esmena, perquè creiem que la definició d'aquests centres i fins i tot la

seva visibilitat és molt deficient i caldria, doncs, una millora en aquest camp.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Conseller*, diputadas, diputados..., señor De los Ríos, potenciar la marca Cataluña, bien, nos parece bien, y en esto estaríamos de acuerdo; crear la *tabla del turismo*, pues, podemos estar de acuerdo. Pero nada más por lo que respecta al resto de la moción.

Nos posicionaremos en contra de esta moción, excepto de estos dos puntos, respecto del resto de puntos, por los que pediremos votación separada, porque ustedes vuelven a priorizar la construcción nacional por encima del sentido común y de los intereses del sector turístico.

¿Cuál es el principal objetivo de los empresarios del turismo en Cataluña? Pues, dar el mejor servicio posible al menor coste; en definitiva, que los turistas vengan a Cataluña, se gasten el dinero y se vayan contentos y con ganas de volver. Y esta moción lo único que persigue es hacer proselitismo nacionalista entre los turistas para que sean conscientes de que no están en España y que Cataluña *is different*, y fomentar que los empresarios del turismo atiendan en catalán a los turistas. De ahí, nuestra enmienda de que lo que entendemos nosotros es que se tendría que potenciar el aprendizaje de idiomas como el inglés, pero, por lo visto, no la van a aceptar ustedes, porque no se ha referido a ella en el curso de esta intervención ni tampoco se han puesto en contacto con nosotros.

En definitiva, ¿qué quieren los empresarios?, ¿qué quieren los turistas? Pues, mayor seguridad, entre otras cosas, que se potencie la seguridad en las zonas turísticas, porque se ha convertido Barcelona en el principal centro de carteristas de Europa. Así venía en el *New York Times* de la semana pasada.

Por todo ello, nosotros nos posicionaremos en contra de esta moción, excepto en los dos puntos que hemos indicado.

Muchas gracias.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputades, diputats, bon dia. Nosaltres votarem a favor de la proposta presentada pel Grup d'Esquerra Republicana, perquè entenem i interpretem que és una continuïtat de

tot allò que el Govern d'esquerres va començar a fer en les anteriors legislatures.

Vam tenir oportunitat de fer un bon debat, on el conseller ens va explicar les importants xifres positives que havíem tingut aquest estiu amb relació a la temporada turística. I, òbviament, jo em reafirmaré en el que opinava en altres debats que havíem tingut, que això és fruit..., i vostè també ho va reconèixer, perquè el vaig seguir en el programa *Àgora*, conseller, vostè va reconèixer que això també era fruit de la desestabilització de certs països del Magreb, així com del repuntament, doncs, d'algunes economies, i també dels turistes russos que van venir al nostre país.

Però això ens tornava a donar, davant d'això, declaracions de la directora general senyora Muro, on deia que qui s'havia ressentit i qui no havia participat, diríem, d'aquest bon moment, d'aquesta recuperació del turisme, havia estat el turisme d'interior.

I entenem que molta de la proposta que hi ha aquí va en aquest sentit, que és aquest turisme que pot ser identitari, se li pot dir «històric», «cultural», «gastro-nòmic», que és les nostres potencialitats, com les rutes del romànic, això es troba en les nostres zones d'interior i per les quals, doncs, nosaltres hem de seguir fent aquest esforç de la marca Catalunya i de poder treballar molt més i de manera més potent.

També, òbviament, els aspectes que volia destacar de la moció són el fet del programa Profit, on la formació la posa com un element cabdal. Nosaltres sempre hem interpretat, quan n'hem parlat, que, perquè el nostre sector turístic sigui un sector de futur..., passa també per potenciar la qualitat. Per tant, és un repte la formació de les persones, l'adequació de coneixements, no només en idiomes, sinó també, doncs, en altres capacitats. Per tant, en aquest sentit, també ho trobem un element positiu.

En definitiva, tot el que proposa ho veiem bé. És com la proposta que diu: «Tornar a participar activament a la xarxa Necstour.» Nosaltres enteníem que..., per nosaltres un turisme..., i de vegades ho hem discutit amb l'excalde de Lloret, que podríem ser una Toscana; per tant, hem d'estar en el grup on hi ha la Toscana participant d'això. Tenim la mateixa qualitat, els mateixos atractius turístics, les mateixes capacitats per poder fer, doncs, un país capdavanter. Per tant, hem de seguir treballant en aquest sentit, i tornar a entrar a la xarxa que havíem deixat de participar-hi és important. Òbviament, la creació de la taula de turisme, això, doncs, és una cosa òbvia.

I voldria fer un petit esment d'allò que nosaltres hem negociat, hem parlat i hem incorporat a la moció, que és el que sempre se'ns oblida: que, perquè aquest turisme que volem continuï sent un valor afegit, tingui atractiu i sigui sostenible, cal alimentar-lo. I alimentar aquest turisme només es pot fer si fem allò que hem de fer: una fiscalitat justa per a aquest turisme. Hem de buscar i hem de pretendre que aquestes formes de consum turístic que també ens fan, a la nostra societat, fer-la inversora en infraestructures, invertir, doncs, en planificació, en ordenació, a tenir uns municipis adequats, a poder gestionar aquest turisme... Al cap i a la

fi, el que hem de fer és que això, com fa tota la resta d'Europa i de països avançats, retorni d'alguna manera. Hem de treure aquesta càrrega ambiental i social del turisme i retornar-la, revertir-ho en el turisme, perquè sigui un millor sector.

Per tant, nosaltres proposem una esmena que parla d'una fiscalitat específica per gravar de forma proporcionada els impactes ambientals que es generen, i que això torni, doncs, a revertir en els municipis turístics i, en certa manera també, i en definitiva, al mateix sector. Per tant, reforçar els mitjans de millora d'aquest sector no només passa per aquesta formació de treballadors –també hauria de passar per la d'empresaris; la moció no ho contempla, però també hauria de ser així–, sinó que passa per reforçar la nostra capacitat de sostenir el sistema. Hem de reduir càrrega social, hem de fer que aquesta capacitat d'acollida turística faci el que ha de fer, rectifiqui per introduir mesures que ajudin a aquesta convivència i aquesta reinversió. I, per tant, nosaltres hem afegit aquesta esmena, en la qual hem arribat a un acord de transacció.

Per tant, nosaltres, com deia, hi votarem a favor.

Res més, i gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Rafael Luna.

Rafael Luna Vivas

Senyora presidenta, senyores i senyors diputats, parlem de turisme, i el primer que voldria fer des del meu grup parlamentari és manifestar en aquest Ple del Parlament la nostra satisfacció perquè Tarragona capital hagi estat elegida seu dels Jocs Olímpics del Mediterrani del 2017.

En primer lloc, penso que cal fer justícia i vull manifestar, doncs, la voluntat que ha tingut el senyor Sergi de los Ríos que les nostres esmenes puguin ser transaccionades amb la seua moció. Agraïxo aquesta voluntat, perquè l'ha tingut, però la veritat és que nosaltres no podem arribar a aquest acord de transacció d'aquestes esmenes, per una qüestió molt fàcil: perquè el model de turisme que vostès tenen és un model de turisme molt diferent del que nosaltres volem. I penso que aquest mode diferent de veure quin tipus de turisme volem és el que no nos fa possible que puguem arribar a aquest acord.

Vostès volen un turisme identitari, un turisme de construcció nacional, un turisme, realment, que quan els turistes surtin de Catalunya surtin amb un carnet de nacionalitat, i no realment amb la satisfacció de tornar una altra vegada a aquest territori a gaudir del turisme. I des del Partit Popular quin turisme volem? Doncs, volem el turisme, realment, que sigui i que es basi en uns ingressos importants a Catalunya. A Catalunya el turisme, el passat, el present i el futur, té una gran importància si ho sabem fer bé.

Per tant, aniré a les esmenes que hem presentat. Nosaltres hem presentat unes esmenes en les quals hem demanat que la marca Catalunya estigui sota el paraigua, realment, del que és Turespaña. Turespaña té un reconeixement internacional, i quina millor manera, realment, de poder estar «arropats» amb Turespaña per a poder promocionar el nostre turisme? Penso que això a ningú l'ha de molestar, ni molt menys.

Segona. Nosaltres demanem que la marca Catalunya estigui també molt present al mercat turístic espanyol; i vostès no parlen del mercat turístic espanyol. Miri una cosa, senyor Sergi de los Ríos, vostè és diputat per la província de Tarragona, com ho sóc jo, miri: suposa –d'aquest any, les dades són– el 56 per cent el turisme espanyol a les nostres comarques tarragonines, província de Tarragona, i els estrangers, el 44 per cent. Sap quina ha estat la seua gestió durant el 2009 i el 2010, del departament que vostès eren responsables? La pèrdua d'1.238.200 espanyols que venien a Catalunya. Això és la política del tripartit, això és la política que ens va portar el senyor Hugueta i aquesta és la política que nosaltres no estem d'acord a continuar.

Ara bé, això pot tindre dos visions diferents: pot tindre la visió que vostès han errat amb la política i han sigut un milió menys els que han vingut, o és que potser vostès el que volen és que a Catalunya no vingui cap espanyol; vull dir, possiblement podria ser aquesta. Però aquest és el resultat de la seua política: un milió menys de la resta d'Espanya que vénen aquí. Són dades que estan aquí, no me les he inventat jo.

Per tant, nosaltres la votarem en contra al punt número 1.

Al punt número 2, com és lògic i normal, vostès s'han deixat una cosa molt important, i vostè se va fer aquí un fart de dir-ho al conseller: el turisme interior i el turisme rural; s'han oblidat per complet de mencionar-lo. Com també s'han oblidat de mencionar, no sé per què, el turisme de sol i platja, que és el principal reclam que tenim a Catalunya per a poder vendre.

Nosaltres, en el tema del punt tercer, davant d'una crisi econòmica, el que demanarem és que no hi hagi més CAT. Ja ens agradaria, conseller, i vostè com a aranès que és..., que poguéssim fer el de Les; però amb la situació avui que ens està comportant..., el que hem de fer és potenciar al màxim el que són les oficines de turisme que tenim al territori, i, quan tinguem temps, ja farem el que hàgim de fer, però en aquests moments la situació econòmica no nos ho permet fer.

Després, amb el que vostès fan al punt 4..., escolti'm, nosaltres l'esmena que li hem dit és: miri, nos sembla molt bé que se potencie la formació dels professionals de l'hostaleria, del comerç, dels serveis, quant a la seua...

La presidenta

Senyor Luna, ha d'anar acabant.

Rafael Luna Vivas

Acabo. Però no, vostès l'única obsessió que tenen és que sàpiguen català. Nosaltres, l'únic que li dèiem, que a part del català, que coneguin uns altres idiomes, com més millor, per a poder donar una base als turismes que vénen de fora. I no solament l'anglès: el rus, que avui és un dels turismes potencials que tenim.

I ja per acabar, també..., l'hi votarem que no. I al cinquè nos abstindrem, perquè nosaltres considerem que a part... –a part de la gràcia que li pugui fer al senyor Puigcercós–, del turisme o de la xarxa Necstour, nosaltres diem que s'hi afegeixin unes altres xarxes que poden estar...

Referent al punt sisè, hi votarem a favor.

I per la resta, ja li ho dic, Catalunya ha de tindre un turisme que sigui capaç de generar ingressos, i el bo de Catalunya és que, quan un turista se'n vagi, se'n vagi per tornar i no per no deixar de tornar una altra vegada, com ha passat a Catalunya, amb aquest milió de visitants que no han vingut. I vostè, de turisme, senyor Sergi de los Ríos, en sap molt.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustríssim senyor Xavier Crespo.

Xavier Crespo i Llobet

Molt honorable presidenta, honorable conseller, diputats, diputades, bé, és una moció subsegüent que pretén parlar de turisme i de la temporada fins al mes d'agost, encara que avui ja podríem parlar fins i tot del setembre i l'octubre. En primer lloc, diputada Massana, agrair-li la referència que ha fet de Lloret de Mar, i els convido a tots vostès –vostè ja els deu conèixer, perquè coneix bé la població– a visitar els Jardins de Santa Clotilde, inspirats en els jardins italians de la Toscana.

Per altra banda, parlar que aquesta temporada podem dir que el turisme de Catalunya està progressant adequadament. I està progressant adequadament igual que ho fa tot el sector exportador de Catalunya. Concretament, hem d'agraciar-ho, això, sobretot a l'empresariat, als gremis, a les associacions turístiques, però també a la feina feta no solament en les darreres dues legislatures, sinó la que actualment també s'està fent i a l'històric del turisme de Catalunya.

Aquesta temporada, aquest any, s'han doblat..., s'ha arribat a increments del 10, del 12 per cent en els ingressos, encara que a les estades potser no hem arribat al punt del 2007, però sí, en canvi, en els ingressos per pernoctació, en l'aprofitament que s'ha fet per plaça d'allotjament, hem incrementat la fidelitat... En fi, tota una sèrie de dades que corroboren el bon moment que està vivint el turisme; que no ens hem d'adormir i hem de continuar treballant, i aquí estaria d'acord amb el senyor De los Ríos, com en altres coses, que hem de continuar treballant en l'estructura.

Parlant de la moció, el Pla de govern ja contempla, doncs, la promoció i la consolidació de la marca Catalunya, que seria el punt 1, que nosaltres l'acceptem.

Fent referència al punt 2, doncs, és veritat –és veritat– que hem de tenir molt en compte el sol i platja, perquè fonamentalment el gran volum d'allotjament a Catalunya està en el litoral, però el turisme d'interior, el turisme també del Pirineu, qualifiquen la marca. I la feina que s'ha estat fent ajuda que el turisme de Catalunya es pugui vendre encara millor. Creiem que, al relligar, tal com deia el conseller a la seva intervenció, la costa amb l'interior, aquest allotjament, aquesta capacitat de rebre gent, però ensenyant-los tot allò millor que tenim, igual que tenim arreu de Catalunya, doncs, val la pena i hem de continuar treballant en aquest sentit, que milloraríem l'ingrés econòmic, però també milloraríem i qualificaríem la marca.

Sobre el punt 3, dels CAT, el mateix conseller o la conselleria i la directora general ja es van reunir amb tots els alcaldes de tots els municipis, dels deu municipis que tenen en funcionament –i algun que el tenia en projecte– aquests CAT, i es va arribar a l'acord d'assumir el que el compromís fins al 2010. Des del punt de vista pressupostari, ja s'haurà fet una inversió per part de la Generalitat de 6,7 milions d'euros. I d'aquí endavant es deixen, diguem-ne, en mans dels ajuntaments, que poden continuar amb el que representen aquests centres com a centres d'interpretació del territori o, si no, continuar amb les 232 oficines de turisme que hi ha arreu de Catalunya, que, en un moment de dificultats econòmiques i pressupostàries, creiem que potser aquestes poden fer una transformació en el sentit de la interpretació, però creiem que hem d'economitzar i no doblar xarxes.

De totes maneres, dins del Pla estratègic de Catalunya –que s'està redactant– 2015, la mateixa conselleria, diguem-ne que en determinats casos especials, que en el territori tenen una mancança d'oficina de turisme, o es veu una especificitat d'aquell punt..., doncs, es podria fer tractament, diguem-ne, especial per potenciar aquelles característiques que no s'estan fent des de la xarxa d'oficines de turisme.

Respecte al quart punt, ens accepten l'esmena amb relació a la moció ja aprovada per aquest Parlament.

Al cinquè punt, estem d'acord a seguir amb la xarxa, i ens han acceptat l'esmena d'obrir-nos a possibles altres xarxes europees.

Amb el sisè punt, doncs, també hi estaríem d'acord.

I respecte al que segurament serà, si finalment s'accepta, el setè punt, que fa referència a un nou impost o a una taxa, nosaltres sempre ens hem posicionat que no comencem la casa per la teulada; o sigui, no comencem a tirar globus sonda, no..., perquè el turisme és molt sensible. Creiem que hi han diferents factors, i no descartem, no descartem en el futur (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –vaig acabant, presidenta– que hi hagi un finançament específic. Però creiem que això s'ha de fer en consens amb el sector, s'ha de parlar, s'ha de consensuar, i hi han figures, com l'IVA, que seria molt

més transversal, no solament afectaria l'allotjament; hauríem de parlar de finançament de municipis turístics, hauríem de parlar de qui gestiona aquests ingressos, si els mateixos municipis, si la Generalitat, si després aquests ingressos aniran destinats solament a promoció o també serviran per a inversió.

En fi, és un debat que no es pot resoldre amb una esmena a una moció en aquest Parlament. Crec que primer s'ha d'arribar a aquest consens amb tot el sector, perquè el turisme s'ho mereix i Catalunya també.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, en nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, igual que ha fet el portaveu del Grup Popular, vull també manifestar, en nom del Grup Socialista, la nostra satisfacció pel nomenament de Tarragona com a seu dels Jocs del Mediterrani 2017. Lamentar que no es pugui aprovar com a declaració institucional d'aquest Parlament. I, molt especialment, citar els ciutadans que varem tenir la idea inicial, per allà l'any 1999, i especialment Pere Valls, membre del comitè de candidatura, que va ser qui, inicialment, va llançar la idea en aquella època. Dotze anys després les bones idees tenen recompensa, de vegades; aquesta idea ha tingut la seva recompensa.

I, en fi, centrant-me en la moció, expressar, també, el nostre suport a tots els punts. Pensem que és molt important la línia que marca aquesta moció. El turisme no es pot desenvolupar sense tenir en compte la sostenibilitat econòmica i ambiental. Diria que és l'únic camí perquè el turisme sigui possible en el nostre país i segurament a tot el món, com altres activitats econòmiques que han de tenir en compte també que vivim en un planeta que està malalt i que hem de cuidar i que les accions mediambientals han d'embolcallar tota l'activitat, també tota activitat econòmica.

En el punt número 3 volem expressar també el nostre suport. S'entén que donar compliment als compromisos pressupostaris establerts també vol dir suport a les inversions que estaven previstes, molt especialment..., i aquí ha sortit el municipi de Les, que tenia prevista una inversió, que en aquest moment l'ajuntament té paralitzada; ahir va estar aquí, en el Parlament, i varem tenir ocasió de parlar amb el seu alcalde i li volem expressar també, des d'aquí, el suport a les dificultats econòmiques que està passant, en bona mesura per la paralització d'aquesta acció.

Crear la taula de turisme, a través d'un procés de participació, creiem que és fonamental.

I, finalment, volem, també, donar suport a aquest nou punt número 7, que és una transacció amb el Grup d'Iniciativa i el grup proponent, perquè creiem que tenir un instrument fiscal específic en els moments en

què ens trobem és necessari per dur a terme una acció potent des del sector públic, que, d'una altra manera, tenint en compte les dificultats econòmiques per les quals travessem, seria complicat que es pogués oferir.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Pel que fa referència a l'esmena d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, hem arribat a una transacció de la qual ja hem donat coneixement a la presidenta. Efectivament, creiem que s'ha d'implementar un instrument fiscal específic, i en aquesta transacció hem volgut centrar la qüestió perquè tard o d'hora hi arribarem –tard o d'hora hi arribarem. I l'hem volgut centrar en l'aspecte que creiem important que aquest nou instrument fiscal sigui de caràcter finalista, també de caràcter progressiu amb relació a la categoria dels béns i serveis consumits, i que la creació d'aquesta figura impositiva vagi acompanyada d'un procés de diàleg amb el sector turístic. Hi vagi acompanyada la mateixa creació. Entenem que aquestes condicions en aquesta transacció marquen un terreny, un marc on poder desenvolupar..., perquè, com deia, a la curta o a la llarga acabarem arribant en aquesta situació d'un instrument fiscal específic de caràcter finalista. Hi ha moltes qüestions a decidir respecte a aquest instrument: quin paper tindran els ajuntaments en aquesta recaptació, quin no tindran, si s'ha de fer, com deia el diputat Crespo, via IVA o via taxa. Crec que s'ha de definir. Però, si més no, entenem que era bo marcar un marc, que és el que estem fent; no estem decidint quina figura tindrà, però sí que marquem un marc.

Quant a les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, dir que la primera esmena, referida als CAT, no la hi acceptarem. Hi insistim, s'han de complir els compromisos. El municipi de Les va fer una aportació, i ara resulta que la Generalitat no la farà. I, per tant, aquí hi havia un acord entre dues institucions, entre un municipi, a través d'una xarxa de municipis, i la Generalitat de Catalunya. I això s'ha de complir.

Quant a les altres dues esmenes, la referida al programa Profit o qui ha de substituir el programa Profit, d'acord, l'acceptem. De fet, ja va ser l'acord a què vam arribar en el darrer debat de política general. I tornar a participar activament en la xarxa Necstour, sens perjudici de participar en altres xarxes, també. Per tant, acceptarem la segona esmena de Convergència i Unió, referida al punt 4, i la referida al punt 5.

Pel que fa a la resta d'esmenes, no les acceptarem; les referides al CAT, ja he donat l'explicació referida a la que ha presentat el Subgrup Parlamentari de Solidaritat.

I, respecte a les del Partit Popular i Ciutadans..., senyor Luna, el turisme espanyol ha baixat a tot arreu,

al País Valencià també, a França també. I això és una conseqüència directa de la crisi econòmica –això és una conseqüència directa de la crisi econòmica. Per tant, no vegi aquí fantasmes, i... Escolti, el mercat espanyol és un més, importantíssim, igual que el mateix mercat català.

I quan nosaltres demanem que es desenvolupi un programa Profit perquè el sector, diguéssim, d'hostaleria, doncs, pugui atendre correctament en català és perquè en aquests moments hi ha una mancança, senyor Luna! No pot ser que demani un cafè amb gel i li posin un cafè amb llet. I això està passant –això està passant en aquests moments. I, per tant, aquest programa va molt dirigit a aquest aspecte, una part..., i estem parlant del servei d'hostaleria, d'hostaleria del nostre país. I, escolti'm, no es tracta que surtin amb un carnet o no. Es tracta de tenir un turisme de qualitat, incrementar la qualitat. De la mateixa manera que si vostè va a qualsevol altra destinació...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'anar acabant.

Sergi de los Ríos Martínez

...sigui a França, sigui, per exemple, al sud d'Espanya, és interessant, des d'un punt de vista, veure aquells aspectes d'història, d'identitat, perquè realment donen més qualitat al turisme. I aquí el que estem fent o el que hem de fer és el mateix.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyora presidenta.

(Rafael Luna Vivas demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Luna...

Rafael Luna Vivas

Per al·lusions directes a la meua persona.

La presidenta

Té trenta segons. I li demano que, a més, em digui quines votacions separades vol.

Rafael Luna Vivas

D'acord. En primer lloc, senyor Sergi de los Ríos, miri, França no ho compare a Espanya. Jo estava dient «turisme espanyol que ve a Catalunya». I vostè, d'això, en sap molt, perquè vostè ha sigut responsable de turisme de l'Ajuntament de Tarragona. Per tant, és més el que ve.

I referent al català..., miri, nosaltres li havíem dit que estaríem d'acord en el català, però, ni un alemany, ni un francès, ni un suec li vindran a parlar ni a demanar-li en català. Nosaltres diem que com més idiomes se sàpiguen més serveis podem donar. Per tant, per favor, tingui la barretina on l'ha de tindre i no més avall,

perquè no li deixarà veure el turisme que necessitem a Catalunya.

La presidenta

Senyor Luna, les votacions separades?

Rafael Luna Vivas

Separades, presidenta.

La presidenta

Totes?

Rafael Luna Vivas

Sí, totes.

La presidenta

Totes. (*Jordi Turull i Negre demana per parlar.*) Senyor Turull...

Jordi Turull i Negre

Si són totes, ja està. Nosaltres volíem del 3 i del 7.

La presidenta

D'acord. Sé que Ciutadans també demanava votació separada dels punts 1 i 2, no?, però com que demanen totes, és igual, farem un per un. D'acord? (*Pausa.*)

Doncs, comencem amb la votació del punt 1. Un moment... (*Pausa.*)

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 113 vots a favor i 15 en contra.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 110 vots a favor i 18 en contra.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 79 en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 19 en contra.

Votem el punt cinquè.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 110 vots a favor, 4 en contra i 14 abstencions.

Votem el punt sisè.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 128 vots a favor.

I votem ara el punt setè.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 49 vots a favor i 79 en contra.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el futur de la indústria del cinema (tram. 302-00065/09)

Passem punt següent de l'ordre del dia, que és el quinze punt: Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el futur de la indústria del cinema. Presentada pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

(*Pausa.*)

El vicepresident primer

Il·lustre diputada...

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, *president*. Vicepresidenta, *consellers*, diputadas, diputados, el Subgrupo Parlamentario Ciutadans presentó..., en la interpelación previa a esta moción quisimos saber la posición del Gobierno sobre el futuro de la industria del cine y, concretamente, sobre el acuerdo al que llegaron el Departament de Cultura y los representantes del sector cinematográfico, distribuidores y exhibidores.

El acuerdo estaba destinado a fomentar el cine de estreno doblado al catalán y tenía como una auténtica espada de Damocles para el sector una ley que impone cuotas lingüísticas y sanciones por incumplimiento, una ley que contraviene la jurisprudencia constitucional en materia de consumo y la legislación europea en materia de libre mercado.

Recordemos que este acuerdo para los exhibidores supone la cesión del 10 por ciento de las salas para que se proyecten películas dobladas al catalán y para los distribuidores el compromiso de doblar al catalán veinticinco títulos de estreno. Por su parte, la Generalitat se compromete a un gasto que consideramos completamente inoportuno en estos tiempos de recortes. Aunque ya estamos viendo que el Gobierno recorta en todo menos en construir nación. Este gasto está destinado al doblaje de las copias mencionadas –un total de 625 copias– y a fomentar la demanda de espectadores que garantice que los exhibidores no tendrán las salas vacías, esas salas que ceden como consecuencia de un compromiso que, como dijimos cuando hicimos la interpelación, consideramos una especie de impuesto revolucionario a favor de la construcción nacional.

En la interpelación le pedimos al *conseller* que derogara las cuotas y el régimen sancionador que prevé la ley, ya que, tras el acuerdo alcanzado, no entrarían en vigor y, por tanto, carecen de sentido. El *conseller* insistió de modo contundente en que su voluntad era de pacto, de fomento, de llegar a acuerdos. Por tanto,

en el punto primero de esta moción presentamos una iniciativa que ponga de manifiesto que esta voluntad de pacto y fomento es real, pues difícilmente se puede tener esta voluntad y al mismo tiempo mantener en el congelador una ley que supone una amenaza para el sector y que en absoluto conseguiría jamás los propósitos lingüísticos que propone, que se propone. Por otra parte también proponemos que se gaste con criterio y austeridad, lo que en el caso que nos ocupa supone destinar bien el dinero, un criterio que no sigue este acuerdo.

Como le dijimos al *conseller* Mascarell durante el pasado Pleno lo que sí resultaría eficaz, para adecuar la oferta a la demanda del cine doblado al catalán, será la medida que defendemos en el segundo punto de esta moción. Creemos que no podemos tirar más el dinero con subvenciones y que debemos destinarlo a digitalizar las salas. La digitalización supondrá un avance tecnológico que dejará aún más obsoleta esta ley del cine con sus cuotas y sanciones y que permitirá que cada exhibidor proyecte en castellano o en catalán en función de la demanda de modo sencillo y barato.

Por su parte, además, los empresarios del cine catalán no piden que se les subvencione la digitalización, sino que se acuerden medidas para financiar en condiciones favorables la transición de las salas del modelo analógico al digital. Con este dinero que se ha destinado al doblaje, como ya indicamos, se podrían digitalizar unas treinta salas.

En definitiva, proponemos, en el primer punto, derogar las imposiciones lingüísticas que, según el Tribunal Constitucional, no caben en las relaciones entre privados y, según la normativa europea, contravienen las normas de libre mercado. Y, en el segundo punto, algo tan sencillo, tan sensato y tan responsable como destinar el dinero a lo que sí sirve y no despilfarrarlo con políticas anacrónicas que los cambios tecnológicos nos permiten ahorrar.

En resumidas cuentas y para acabar, *conseller*, des de Ciutadans creemos que la industria del cine necesita más Europa, más financiación y menos imposiciones al capricho de una ideología.

El vicepresidente primer

Gràcies, il·lustre diputada. En aquesta moció hi ha presentat esmenes el Subgrup de Solidaritat Catalana per la Independència, i, en el seu nom, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

President, senyor conseller, ens ha sorprès el fet que, venint de qui ve i atesos els precedents de certs debats, hagin confiat el futur del cinema català a mans de la demanda; és a dir, del mercat. La qual cosa demostra, senyors de Ciutadans, que vostès tenen dues regles per mesurar a l'hora de beneir o condemnar les mocions: una de progrés, que apliquen quan els convé per posar límits a la indefensió de la gent davant la voracitat dels mercats, i una altra regla, molt més rígida, que vostès apliquen quan es tracta d'un tema de cultura catalana.

Com recordava en un recent article Muriel Casals, presidenta d'Òmnium Cultural, entitat que vostès han intentat estigmatitzar de la manera més poc noble, «si no hi ha oferta és impossible que el mercat constati que hi ha demanda, l'oferta crea la seva pròpia demanda». Però vostès són despistats, amb crisi o sense, i no sols neguen aquest paradigma ideat per l'economista Jean-Baptiste Say, sinó que perden tota perspectiva d'ajuda al dèbil. Vaja, que vostès en la seva dèria espanyolitzadora apliquen la regla de la mateixa manera que s'aplicava contra els artells dels nens que gosaven parlar català a les aules del franquisme.

Jo voldria demanar-li, senyora Rivera, què entén vostè per demanda: l'entén com un simple pla d'adequació en un escenari lingüístic heretat d'una dictadura o l'entén com un espai flexible i modern, on fins i tot una cultura sense estat hi pugui tenir una mínima oportunitat per intentar guanyar-se, de nou, un espai sota el sol a les pantalles del cinema?

Nosaltres, per tant, estem per la supressió d'aquests dos articles, d'aquests dos punts d'aquesta moció.

Gràcies.

El vicepresidente primer

Gràcies, il·lustre diputat. Ara, per fixar posició, tenen la paraula els diferents grups parlamentaris, començant pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i, en el seu nom, l'il·lustre diputat senyor Pere Bosch.

Pere Bosch i Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, la veritat és que vàrem seguir amb deteniment la seva interpellació de fa quinze dies. I, francament, se'ns fa una mica complicat desxifrar el que vostè va intentar en la seva interpellació, i ni que tinguéssim aquí al davant el Codi d'Hammurabi –que miri que és el primer document en el qual hi ha traducció simultània en la història de la humanitat–, difícilment podríem treure'n l'entrellat, perquè..., li faig una síntesi del que vostè va dir en la seva interpellació.

Comença dient: «Esta ley y su acuerdo son un fracaso. Esta ley es una mala ley y el acuerdo alcanzado es un mal acuerdo, porque de algo malo no puede salir nada bueno.» I dues pàgines més endavant, el mateix conseller, en la mateixa interpellació, diu una altra cosa, diu: «Nosotros estamos de acuerdo con el acuerdo. Es que no podría ser de otra manera, nos parece muy bueno.» En què quedem? Jo crec que es la primera vegada en la història de la humanitat que en una mateixa interpellació una persona s'acaba contradient i acaba fent blanc en un costat i negre a l'altre. I, per tant, allò que vostè va començar com una mena de pel·lícula de terror, perquè la seva interpellació inicialment semblava una pel·lícula de terror, al final semblava una pel·lícula dels germans Marx, i, concretament, aquella escena famosa de *la parte contratante*, de *la parte contratante*, de la parte contratante, i li ho dic en castellà perquè encara no tenim cinema normalitzat en català. La qüestió és que, tal com vostè deia, d'una

mala interpellació n'ha de sortir, lògicament, una mala moció, igual que la referència a la qual vostè feia.

I què ens proposa aquí en la seva moció? Doncs, se'ns proposa dues coses que, francament..., jo, a menys que vostè accepti l'esmena del Grup de Solidaritat, que demana ni més ni menys que supprimeixi els dos punts, nosaltres, com pot comprendre, no li podem donar suport..., demana dues coses: primera, que modifiquem la llei. O sigui, el seu grup amb el pes que té en aquesta cambra parlamentària ens demana que la resta de grups parlamentaris ens afegim a la supressió d'una llei que ha aprovat el 90 per cent d'aquest Parlament. Doncs, miri, no. Comprendrà que no. És una llei vigent, i nosaltres el que farem és reclamar al Govern, intentar pressionar el Govern per tal que compleixi, en els terminis previstos, allò que especifica la llei, que és, ni més ni menys, que aconseguir una situació normal. El que nosaltres volem és que en aquests moments es reverteixi la situació d'un 3 per cent de cinema en català i que passi a la normalitat: meitat i meitat, ni més ni menys.

I la segona referència, francament, és també desconcertant. Vostè comentava en la seva moció i parlava d'un impost revolucionari. Home, jo no sé a què es refereix vostè, però, si estem parlant que l'acord... –m'imagino que vostè segurament no se l'ha llegit–, que l'acord parla de forma clara i meridiana que qui paga el doblatge és el Govern de la Generalitat, jo crec que l'impost revolucionari, en tot cas, és a la via inversa.

En definitiva, la interpellació i la moció són un joc de despropòsits. Nosaltres, lògicament, no hi donarem suport, i el que sí que reclamarem és la vigència, la plena vigència d'una llei aprovada pel 90 per cent d'aquest Parlament i que pretén una cosa tan senzilla com intentar normalitzar la situació del català en els cinemes.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyora diputada, nosaltres no recolzarem la seva moció perquè entenem... A nosaltres sí que ens ha semblat relativament coherent: vostès estaven en contra de la Llei del cinema en el seu moment, van votar-hi en contra, qualsevol element que se'n derivi el confronten frontalment. No sé si és una moció, certament, el camí per derogar una llei. També li ho diré, perquè és legítim que vostès no estiguin d'acord en una llei aprovada pel Parlament per majoria; és legítim que no estiguin d'acord amb el que la llei obliga i pressuposa, però no sé si és la via presentar una moció per intentar que la llei no s'apliqui i, pràcticament, per derogar-la.

Per tant, en tot cas, entenem els motius que els fan defensar aquesta postura, però nosaltres no els recolzarem ni el camí i, a més a més, no compartim el que vostè defensa.

El que ens sembla una mica contradictori –i ara intentava també dir-ho el senyor Pere Bosch, i ho feia molt reeixidament– és que en el tràmit, precisament, de l'aprovació de la Llei del cinema, i just abans que la llei s'aproves, una mica, gairebé per evitar que la llei arribés a ser no una espasa de Dàmocles però sí llei, i per tant, que tingués conseqüències efectives, el mateix sector, exhibidors i distribuïdors, van oferir al Govern la possibilitat de signar un acord molt similar al que ara el Govern ha signat amb aquests exhibidors i distribuïdors, precisament per evitar que la llei s'aproves o que s'aproves amb totes les conseqüències.

En aquell moment la majoria del Parlament, que era diferent a la majoria que hi ha ara, va pensar que era millor tenir una llei, que era més transparent, més democràtica, més legítim, que fos la llei ja que establís els criteris, i que, en tot cas, els acords ja s'establirien després un cop la llei aprovada.

Aquell acord que els exhibidors demanaven en el seu moment i que vostès, el seu grup parlamentari aleshores defensava vehementment que s'havia de tenir, s'assembla molt, per dir-ho així, al que avui s'ha signat entre el Govern i el sector. Per tant, tampoc no entenem que si aleshores els semblava un bon acord ara el refreguin o l'injuriïn amb tanta vehemència. Per tant, dit això, a nosaltres el que ens preocupa és, precisament, que acords que es prenen ara puguin deixar la llei de banda o puguin no fer complir la llei. I això és el que creiem que valdria la pena conèixer.

En tot cas, com he dit, nosaltres no votarem a favor de la moció.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Juan Milián.

Juan Bautista Milián Querol

Gràcies, senyora presidenta. Senyors consellers, senyores i senyors diputats, el Partit Popular ha defensat, defensa i defensarà l'impuls del català en el sector del cinema, però aquest impuls no es pot fer, de cap de les maneres, mitjançant quotes ni sancions, fer-ho així no li fa cap favor a la nostra llengua. Per això votarem sí al primer punt d'aquesta moció, votarem en coherència amb el que sempre ha dit el Partit Popular: s'han de derogar les quotes lingüístiques de la Llei del cinema, i, per tant, també, el règim sancionador.

És de sentit comú: el nacionalisme sancionador no pot fer cap bé ni a Catalunya, ni a la seva cultura, ni a la majoria dels catalans. És necessària una nova perspectiva: més oberta i més plural. El Partit dels socialistes va emparar aquest nacionalisme sancionador amb el tripartit, i Convergència li va donar recolzament. Però

ara el Govern té l'oportunitat de rectificar i apostar per un catalanisme integrador, un catalanisme integrador que ara en aquest Parlament només representa el Partit Popular.

Convergència i Unió ens dirà que les sancions són un tema secundari i que ja no s'aplicaran després de l'acord entre la Generalitat, Fedicine i el Gremi d'Empresaris de Cinema de Catalunya. Doncs, bé, si ja no són importants, ni són necessàries és millor treure aquesta taca de la Llei del cinema.

Deixem enrere qualsevol rastre d'intervencionisme econòmic i de sancions ideològiques. No siguin com a tripartit. És hora d'un catalanisme integrador, d'un catalanisme com el que va fer de Catalunya un exemple i un motor econòmic a Espanya.

Proposem, per tant, respecte per a la llibertat d'empresa, per al diàleg i per la voluntat d'arribar a acords, i per aquesta raó celebrem l'acord amb el sector del cinema. Però per aquesta mateixa raó no volem que hi hagin lleis que, per molta majoria parlamentària que tinguin darrere, ataquin els principis liberals que he esmentat.

Mantenir en la Llei del cinema les quotes i les sancions és una manera de mantenir una amenaça intolerable contra la llibertat d'empresa; és una manera de mantenir latent un intervencionisme polític nefast per a qualsevol sector econòmic. De fet, aquesta llei no només va contra el seny, perquè crea més problemes que solucions, sinó que també va contra Europa. La Comissió Europea ha demanat modificacions a la Llei del cinema perquè no vol aquesta mena d'imposicions. A Europa no li agrada aquesta llei i si a aquest Govern li agrada Europa el que hauria de fer és modificar-la.

I que quedi ben clar: ningú està en contra de la promoció lingüística del català, ni Europa, ni encara menys un Partit Popular que sempre ha defensat que les llengües ni s'han de prohibir, ni s'han d'imposar. Perquè igual que no demanem quotes a favor del castellà en les sales de Catalunya tampoc volem quotes a favor del català en el cinema català.

I respecte al segon punt de la moció, bé, creiem que no té gaire sentit; no té gaire sentit prioritzar el pressupost d'aquesta matèria perquè es digitalitzi el 50 per cent de les sales, perquè, segons les dades del sector, abans de final d'any ja estarem al voltant del 40 per cent i, si tot va bé, l'any vinent arribarem gairebé al 100 per cent.

Mirin, els productors, els distribuïdors i els exhibidors de cinema entenen perfectament que la digitalització és el futur. Els empresaris en saben més, de la seva feina, que qualsevol polític, i per això aquests empresaris fa temps que s'han posat mans a l'obra i estan a punt d'assolir aquest objectiu del 50 per cent, que vostè, senyora Rivera, ens proposava per al final de legislatura.

Això sí, sobre aquesta dotació pressupostària hi ha una pregunta que no ens podem estalviar: quan l'actual Govern està retallant amb tisores de podar la sanitat, ens podem permetre subvencions milionàries al doblatge en català? Ens agrada que el senyor Masca-

rell hagi arribat a un acord amb el sector del cinema; sempre és millor l'acord que la imposició i la sanció. Però, si ens pregunten si ens agrada el fons d'aquest acord, la resposta ja seria una altra. Gastar-se 1,4 milions d'euros ara, durant la crisi econòmica actual, en política identitària, sembla més una broma del tripartit que una decisió d'un suposat «govern dels mil·lors». Quan s'està retallant en tot allò que els catalans consideren essencial, només una política o una òptica nacionalista pot justificar que Cultura es gasti més del doble en doblatges que l'any passat. És una mostra més que a Catalunya el Govern i la societat caminen per camins divergents.

En definitiva, senyors i senyores diputats, votarem sí al primer punt de la moció i no al segon, perquè el Partit Popular aposta per un catalanisme integrador, que recolzi el català sense quotes ni sancions, perquè estem convençuts dels beneficis socials de la llibertat d'empresa i perquè el Govern, i més en època de crisi econòmica, ha de tenir molt en compte les prioritats dels catalans, i ara aquestes no van en la línia de gastar milionades en subvencions.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre senyora Consol Prados.

Consol Prados Martínez

Gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputades, la nostra postura davant d'aquesta moció és de rebuig, i ho intentaré explicar de forma clara i didàctica. Suposo –i m'adreço especialment a la senyora diputada Carmen de Rivera– que coincidim que, ara per ara, l'oferta de cinema no és bilingüe, l'oferta de cinema no respon a la realitat lingüística del país. En això..., diuen que sí, i estem d'acord. I, per tant, el que proposen aquesta llei i aquests acords no és fruit d'una ideologia, sinó que és fruit d'adequar precisament l'oferta de cinema a la demanda que hi ha i a la realitat lingüística del país. Vostès, vostès que tant defensen la realitat lingüística del país, jo crec que només la defensen en una realitat, i haurien de fer-ho en els dos sentits, perquè fossin més creïbles; ho haurien de fer en els dos sentits perquè fossin vostès més creïbles.

Estem d'acord que majoritàriament l'oferta del cinema és en castellà, i és molt minoritària l'oferta en català. Clar, quan l'oferta i demanda del mercat no s'adeqüen a la realitat, a la realitat lingüística del país, creiem que és lògica la intervenció dels poders públics; és lògica la intervenció dels poders públics quan no hi ha aquesta adequació de l'oferta-demanda a la realitat lingüística del país. I creiem que és millor que aquesta regulació sigui des de l'acord amb els empresaris i amb el sector, perquè jo crec que tots hi sortim guanyant. I en aquest sentit aquests passos que està fent el Govern perquè sigui des de l'acord, precisament, amb el sector i amb els empresaris, creiem que és un punt positiu.

La llengua catalana requereix suport en aquelles situacions on les dinàmiques privades no responguin a l'interès general dels ciutadans, i jo suposo que també estem d'acord que l'accés a una oferta cultural en català és un dret, i és per això que s'han de fer aquestes intervencions. Hi insisteixo –hi insisteixo–, aquesta llei el que pretén és adequar l'oferta-demanda del mercat, perquè respongui a la realitat lingüística del país. I per això es fa aquesta intervenció.

A més a més –a més a més–, no tingui cap mena de por: el fet d'incrementar l'oferta en català no va en detriment del castellà, ni molt menys. Vostès sempre veuen fantasmes i problemes allà on no hi són. Parlen de quotes; no ens agraden les quotes, però les quotes s'han de posar des d'aquesta intervenció dels poders públics, per regular. Les quotes, el que és desitjable és que tendeixin a desaparèixer. L'ideal és que sigui ara una forma de regulació, però que en el futur tendeixin a desaparèixer. El que s'intenta és adequar aquesta demanda i aquesta oferta perquè d'aquí a uns anys sigui igual explotar una pel·lícula doblada o subtitulada en català o en castellà de forma natural, i per això desitgem que aquestes quotes que en aquests moments són necessàries per aquesta regulació..., en el futur sigui la tendència a desaparèixer, perquè sigui una forma natural d'explotar una pel·lícula, hi insisteixo, doblada o subtitulada tant en català com en castellà. Creiem que és un procés, de fet, en el temps.

Parlen de digitalitzar les sales, i creiem que podria ser una solució de cara al futur, però hi veiem també alguns problemes; creiem que no és una solució universal. La gent de forma generalitzada no va al cinema per posar-se uns cascos, però, a més a més, creiem que les subvencions de les empreses a empreses privades per fer les inversions són limitades. Podrien ser a través de crèdits tous, podria ser una possibilitat, però creiem que ara per ara el punt que vostès proposen no és viable.

Amb aquesta moció també aprofito per dir que per nosaltres, pel nostre grup parlamentari, l'ideal seria anar cap a potenciar el cinema en versió original. Ho diem moltes vegades, a vegades tinc la sensació que és predicar en el desert, perquè no és una tradició del nostre país consumir, no?, el cinema en versió original. Creiem que seria positiu que fos així, perquè és gaudir de la qualitat del cine en versió original, subtitulat en català o en castellà, i, a més a més, perquè seria la forma d'aprofundir en el coneixement d'altres llengües. A vegades, quan parlem d'una societat trilingüe, no només ho hem de deixar a l'escola, sinó que també s'han de posar altres mecanismes perquè aquest coneixement de les llengües sigui d'una forma més natural i també formi part de l'oferta de consum cultural. Esperem que algun dia, doncs, arribi, des de la normalitat, que siguem aquesta societat trilingüe.

En definitiva, creiem que si s'ha de regular és perquè no s'adequa, aquesta oferta-demanda, a la realitat lingüística del país, i és per això que el nostre vot serà contrari a aquesta moció.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Àngels Ponsa.

Àngels Ponsa i Roca

Honorable presidenta, honorable conseller, diputats i diputades, voldria començar –de fet, ja ho ha fet un dels diputats que m'ha precedit, el diputat d'Esquerra Republicana, en Pere Bosch– fent palès que parlem d'una llei que va ser aprovada per una àmplia majoria d'aquesta cambra, concretament per 117 vots a favor i tan sols 17 en contra. Per tant, en aquest sentit, el Departament de Cultura ha treballat en els objectius de la llei desenvolupant alguns dels aspectes que conté i, com bé s'ha dit també aquí, ha arribat a un acord amb Fedicine i el Gremi d'Empresaris de Cinemes de Catalunya, per tal, doncs, que augmenti la presència del català a les sales de cinema. Aquest acord permet instaurar un període de transició de set anys per tal de complir els objectius de la llei i afavorir el procés de transició digital, que ara mateix, doncs, el sector ja està encarant. Cal dir també que els articles 17 i 18 de la Llei 20/2010, a què feia referència la moció del grup proponent, així com també el capítol quart complet, sobre règim sancionador, resten encara a l'espera del reglament, del desplegament reglamentari que s'està fent, en un procés de diàleg amb el sector.

Però ja els avancem, al grup que proposa la moció, amb referència al tema de les sancions, que si fem un pacte és perquè ningú creu que siguin necessàries les sancions, oi? Si l'acord és possible, no cal arribar a aplicar altres mesures. Si algun dia arriba a plantejar-se la situació, doncs, ja se'n parlarà; de moment tenim temps per anar endavant per la via de l'acord. Aquest Govern, sempre que pugui vol prioritzar la via de la interlocució amb el sector, i no anar per la via de la imposició.

Per tant, l'acord a què es va arribar és l'exemple de la voluntat de treballar conjuntament, amb les *majors*, amb els exhibidors, amb els distribuïdors... Per nosaltres, pel Grup de Convergència i Unió, és un primer i decisiu pas per a la normalització, no només del català als cinemes, sinó del cinema català, en el mercat cinematogràfic.

Darrerament, hem vist –i sovint, doncs, en tenim constància– que a Catalunya hi ha un potencial molt gran que hem d'ajudar a aflorar. En són exemples pel·lícules com *Pa negre*, com *Elisa K*, com *Eva* i tantes i tantes altres que podríem anomenar. Però per aconseguir aquest objectiu, també cal treballar en un altre àmbit d'actuació, i aquest és el desplegament d'una xarxa de pantalles concertades; pantalles que han de tenir com un dels seus principals objectius el foment no només del cinema català, sinó també, doncs, del cinema europeu.

La llei diu, amb relació a la digitalització, a la qual la moció, doncs, fa referència, en la seva disposició addicional sisena, «promoure polítiques de suport per a

adequar sales per a poder exhibir obres cinematogràfiques o audiovisuals en format digital». Per tant, cal tenir en compte que en el present moment l'objectiu del 50 per cent que es demana de sales digitalitzades no és gaire lluny de la situació actual, que podríem estar al voltant del 30 per cent, i de ben segur que es sobrepassaria sense cap intervenció pública molt abans d'acabar aquesta legislatura.

No obstant, no obstant això, el Departament de Cultura posarà en marxa diverses línies d'impuls, per tal que les empreses del sector de l'exhibició cinematogràfica del país siguin capdavanteres pel que fa a la competitivitat i a la innovació tecnològica, sense, senyora Rivera, malbaratar ni un sol euro, ja li ho ben asseguro, ben al contrari.

D'altra banda, en el marc del contracte programa de la xarxa concertada de cinemes, de Catalunya Cinema, que es crearà en virtut, doncs, de l'article 24 de la Llei del cinema, es posarà en marxa un pla d'estímul a la digitalització. D'aquesta manera es donarà cobertura i es facilitarà l'accés a la tecnologia digital a les sales de cinema amb una difícil accessibilitat a fons de finançament i de rendibilitat comercial, doncs, moderada, perquè permetin fer arribar l'oferta cinematogràfica a zones allunyades dels grans nuclis urbans, o bé a sales que mantenen una programació amb un perfil cultural específic.

Permetin-me que abans d'acabar la meua intervenció, i en nom del conseller Mascarell, aprofiti per fer palesa –i serem convidats tots a la seva estrena, que ben properament hi haurà, fruit de l'acord a què tots hem fet referència– l'estrena d'una pel·lícula, doncs, si més no entranyable, que serà *Tintín*, eh? El senyor Mascarell així m'ho ha fet avinent, i així els ho trasllado.

Per tot això, per totes aquestes vies d'acord i de treball que el Govern de la Generalitat ha obert, considerem fora de lloc parlar i centrar-nos només en les sancions, sinó que prioritzem la via de la interlocució amb el sector, i no la imposició.

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant, eh?

Àngels Ponsa i Roca

Ja estic, presidenta. Ens reafirmem, doncs, en la voluntat de construir i difondre el cinema català per mitjà de consensos, i és per això que rebutgem la moció presentada pel grup de Ciudadanos en la seva totalitat.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gràcies, presidenta. *Conseller*, diputadas, diputados, en primer lugar, agradecer el tono de la intervención de la señora Ponsa y el señor Milián, y decir, en el poquísimos tiempo que tengo, que hay dos modelos: el que fomenta el uso del catalán en libertad y el que lo impone con sanciones y cuotas. Obviamente, nosotros defendemos ese primer modelo.

El objeto de esta moción, por si no hubiera quedado claro, es suprimir cuotas y sanciones. *Conseller*, usted sabe que este acuerdo se firmó pendiendo un aviso de Bruselas al Gobierno de España diciendo que esta ley iba en contra de la normativa europea.

Y en segundo lugar, en el segundo punto, lo que se propone es, ni más ni menos, utilizar este dinero de una manera coherente, que suponga una inversión precisamente para poder hacer real la combinación de intereses privados –porque el cine también es una empresa, también tiene trabajadores y también tiene que poder funcionar– y adecuar la demanda y, si es posible, que suba. Claro que sí; nosotros no nos oponemos a que haya y que se potencie la demanda de cine en catalán. Pero eso no quiere decir que nosotros veamos que este..., o sea, este acuerdo, de alguna manera... –que siempre nos parecen bien los acuerdos, y así tuve oportunidad de decírselo al *conseller*–, no quiera decir que se ha firmado bajo la imposición de unas multas y una cuotas.

Por tanto, y de acuerdo con la intervención de la señora Ponsa, ustedes dicen que van a destinar y van a procurar potenciar esta oferta, ayudar..., o potenciar la digitalización de las salas, bien, nos parece bien.

Señora Ponsa, ¿por qué no vota a favor, si en el fondo nos está dando la razón, al segundo punto, como mínimo, y no nos admiten este segundo punto, que va en la línea de lo que usted acaba de decir, sencillamente, que es potenciar de una manera adecuada y utilizar fondos y esos dineros que se utilizan para potenciar la digitalización y ayudar al sector en este paso fundamental para la modernización del negocio y, además, que ayuda a potenciar la oferta de cine en catalán?

Por ello, solicito, de todos, el voto favorable a esta moción.

Muchas gracias.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta moció. I farem dues votacions.

Iniciem la votació del punt 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 19 vots a favor i 110 en contra.

Votem ara el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 3 vots a favor i 126 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de salut (tram. 302-00066/09)

Passem al setzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de salut, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula la il·lustre senyora Eva García.

(Pausa.)

Ja pot començar.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta; diputats i diputades, per presentar la Moció subsegüent a la interpellació del passat dia 5 en matèria de salut del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Home, certament, avui, dia 20 d'octubre, és completament oportuna la presentació d'aquesta moció; avui, aquesta tarda, d'aquí a poques hores, tenim una altra vegada al carrer manifestacions, protestes, reivindicacions de la gent pel neguit i la preocupació que el Govern de Catalunya, que el Govern de la Generalitat ha provocat, també, en els usuaris de la sanitat pública.

En la sanitat, la situació, la situació de la sanitat, a Catalunya, lluny de millorar, empitjora cada dia encara més. Les mesures que es segueixen prenent són, sota el nostre punt de vista, totalment equivocades. Demà, demà divendres dia 21 d'octubre, per exemple, hospitals de l'Institut Català de la Salut tancaran les seves portes. Això és insòlit, això és gravíssim, això és dramàtic, senyors de Convergència i Unió i Govern de Catalunya.

Els professionals de la salut continuen reclamant allò que consideren just; avui, precisament, com deia, tornaran a sortir al carrer per protestar contra les retallades i contra les restriccions pressupostàries a l'Institut Català de la Salut.

En la moció que presentem des del Partit Popular, doncs, tornem a reclamar, tornem a demanar allò que vostès, el Govern de Convergència i Unió, ja han aprovat i signat algunes vegades, unes quantes vegades, però, doncs, que no acaben d'aplicar. Són totes aquelles mesures que parlen de la reordenació dels serveis de Catalunya, de la reordenació dels serveis sanitaris, per tal de millorar l'eficiència, mesures que passen, millores que passen per l'atenció primària, la coordinació assistencial, l'atenció especialitzada i també per establir estàndards de qualitat assistencial. I no ho repetiré, perquè jo mateixa des d'aquesta tribuna ja ho he dit tantes vegades, esperant que d'una vegada per totes el Govern de Convergència i Unió ho dugui a terme, que avui no ho tornaré a fer.

Però nosaltres també demanem en aquesta moció mesures que moltes vegades en diferents propostes de resolució, també en comissió parlamentària, s'han aprovat, però que tampoc s'han dut a terme. I parlem també de posar en marxa plans de mesures per estalviar diners en despesa farmacèutica, mesures que passen per modificar la legislació farmacèutica, mesures

que passin per prioritzar els medicaments genèrics i de menor preu, i mesures que passin també per la incentivació de la compra agregada de medicaments.

Però també en aquesta moció presentem, demanem que el Govern de Catalunya presenti i faci públic en un termini no superior a vint dies l'informe amb els resultats obtinguts amb les primeres mesures preses fins ara. Jo els volia dir als senyors del Govern de la Generalitat que avui i ara els ho demana una altra vegada el Partit Popular de Catalunya, però cada dia els ho demanen tots els catalans; els demanen que aturin totes les mesures que estan prenent, els demanen que es replantegin seriosament la situació, els demanen que facin alguna cosa perquè han perjudicat el nostre sistema de salut.

El Partit Popular demanem també en aquesta moció, com deia l'informe, que tothom ha de conèixer... Senyors del Govern, vostès no poden demanar sacrificis constantment als catalans sense explicar-los de què els serveix tot el que fan, ni sense explicar tampoc fins quan duraran totes aquestes retallades. Vostès, senyors del Govern, han de donar la cara, vostès han de justificar per què aquestes mesures, segons vostès diuen, representen únicament una presumpta reducció en les visites d'urgències d'un 2 per cent. Senyors del Govern, volem dades, volem conèixer la freqüentació horària dels centres i volem saber, en funció d'aquests resultats, si s'ha de revisar i modificar potser l'obertura o en aquest cas el tancament de tots aquests centres d'atenció primària, dels centres d'urgències, de l'ús de determinades zones de centres hospitalaris, en funció, per tant, i en tot cas, de l'avaluació dels resultats obtinguts.

Ahir mateix el president de la Generalitat assegurava en la sessió de control que en els propers pressupostos les úniques partides pressupostàries que no es tocarien serien totes aquelles que tinguessin més sensibilitat. Entenem que hi inclouen, doncs..., com a sensibilitat inclouen les partides referents al Departament de Salut. Entenem que per vostès la sanitat dels catalans és un tema sensible.

El Partit Popular volem uns pressupostos de recuperació econòmica, no de retallades. I estem d'acord –i estem d'acord– que cal una reformulació del model assistencial. I estem d'acord que cal considerar el nostre model de qualitat perquè sigui referent arreu. I estem d'acord que cal fer una profunda revolució de tot el sistema nacional de salut per trobar millores en el seu finançament també. Hi estem d'acord. I en això, a partir del proper 20 de novembre, treballarà el meu partit, treballarà el proper Govern d'Espanya.

Però jo...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant.

Eva García i Rodríguez

...per agafar-me... –sí, acabo, senyora presidenta–, m'agafo al fons de la intervenció del conseller de Sa-

lut en la nostra interpellació, on va reconèixer que les coses no s'estaven fent, que calia rectificar, que s'havien equivocat, que s'havien pres mesures potser equivocades. Jo m'agafo a aquesta intervenció, senyor conseller, per tal que vostès avui amb la seva votació donin suport a la moció del Partit Popular, que el que ve a demanar és que vostès rectifiquin les mesures preses fins ara.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, senyors diputats, senyores diputades... Miri, diputada, nosaltres des del nostre grup hem presentat esmenes, però amb gran escepticisme, perquè tenim com una espècie de *déjà-vu* davant les seves mocions reiterades, com les de tots els grups, per fer rectificar les polítiques sanitàries. Tots ens hi bolquem, tots treballem molt a veure si podem rectificar el Govern en els seus despropòsits, i després, doncs, acaben tan amics pactant amb el Govern una cosa ben descafeïnada.

Ens agradaria saber també i ens agradaria haver sabut abans d'intervenir quina és la posició final del seu grup.

Bé, el nostre grup, Iniciativa - Esquerra Unida, no defallim en la nostra voluntat de fer rectificar el Govern, de fer veure que les polítiques que du a terme són irresponsables, que hipotequen el nostre sistema sanitari i que ja estan generant patiment a molta gent. Les retallades d'avui ja s'està veient que estan fracturant la cohesió social i també territorial del nostre país.

I aquesta torna a ser una setmana negra; vostè també ho deia. Avui els treballadors de l'ICS es tornen a mobilitzar. Dissabte molta gent ho feia a Catalunya, també mobilitzant-se, i un dels principals objectius eren les mobilitzacions també en contra de les retallades en política sanitària i la gestió d'aquest Govern. O l'amenaça de vagues en els hospitals.

I sembla que quan pensem que no pot ser pitjor en política sanitària, doncs, sí, encara pot ser pitjor. I ahir sabíem, per filtracions, les intencions del Govern, les intencions ocultes del Govern. Ahir ens vam aixecar amb una nova mala notícia, mala notícia, i no per previsible menys preocupant: un informe ocult on apareix l'estratègia per privatitzar i trossejar l'ICS, l'empresa més gran de Catalunya, però també l'estratègia per maquillar el que faran. I el nostre grup, fa tot just quinze dies, en la pregunta al conseller, li demanàvem explícitament quines eren les intencions del Govern quan estava precaritzant els serveis públics, si anaven en aquesta deriva, a privatitzar, a fragmentar l'ICS, com és el que fan amb la llei òmnibus.

I dic això perquè és en aquest context on ens trobem aquesta moció del PP, una moció, si m'ho permet, suau; suau perquè ha anat empitjorant tota la situació i vostès van reiterant..., per intentar pactar el que en reiterades ocasions han anat pactant amb el Govern i no ha servit per a res. Perquè, clar, planteja per enèsima vegada l'addenda que ja van pactar amb el Govern i que s'ha demostrat inútil; inútil perquè, al cap i a la fi, qui és el còmplice de les polítiques del Govern en sanitat? Doncs, el Partit Popular. Vostès salven el Govern en els pressupostos, en les mocions, en les resolucions, en les comissions i en el debat de política general. Això sí, vostè crida molt, senyora García, fa veure que s'escandalitza, fa molt de teatre, però al final tot acaba esdevenint un sàinet. I, previsiblement, segurament avui tornarem a veure un nou capítol de pacte amb el Grup de Convergència i Unió que acabarà descafeïnant-ho tot.

I aquest és el problema de fons, perquè el que estem veient és que en el fons hi coincideixen, les polítiques del Govern, amb el Partit Popular. I només cal veure què fa el Partit Popular gestionant la sanitat allà on governa; van exactament en la mateixa línia, en la línia que ahir podíem llegir de fragmentar, d'anar cap a les privatitzacions. Això és el que està fent el Partit Popular allà on governa.

De totes maneres, dit això, nosaltres ho tornarem a intentar, per bona fe. I per això hem plantejat esmenes en aquest sentit. Primer, per clarificar certs punts. Hi ha alguns punts que no compartim, perquè no compartim aquest model. Però les nostres esmenes van aquesta vegada per clarificar, per veure si, ara sí, podem anar tots junts i fem rectificar, des de l'oposició, tots els grups junts, fem rectificar el Govern. Perquè, clar, avui ja tenim més de cinquanta-vuit CAP en què s'estan tancant les urgències, i afectats, pràcticament més de noranta, amb casos escandalosos com el que vam saber fa tot just dos dies: quan el Govern el mes de juliol es comprometia amb l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat que es mantindrien els serveis d'urgències, al cap de tres mesos d'adoptar aquest compromís, doncs, tanca les urgències sense dir res ni avisar el mateix ajuntament, afectant especialment la gent gran de la població. I els compromisos que s'adopten al Parlament s'incomplixen reiteradament.

I per això el nostre grup tornarem a intentar a veure si avui la convencem també a vostè, que no s'arronsi en l'últim moment i podem fer rectificar el Govern.

Nosaltres, les esmenes que hem presentat bàsicament van en la línia de prioritzar l'atenció primària; que en les llistes d'espera no es reproduïxin les paraules del conseller sobre prioritització i no, sinó que es nulli i digui clarament que les llistes d'espera, doncs, han de ser una prioritat de millor gestió però sobretot de transparència i que els usuaris puguin saber quin és el temps d'espera real; que no es puguin fer trampes, com avui també estan denunciants molts professionals...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'acabar.

Laia Ortiz Castellví

...i altres esmenes per fer més èmfasi a aturar aquests despropòsits que avui planteja el Govern.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, *conseller*, diputados, diputadas, sí, sí, *déjà-vu*, o *El día de la marmota*; si es lo mismo. Yo, de verdad, vengo aquí cada quince días, con suerte, a veces más tarde, y tengo la sensación de estar viviendo siempre algo conocido. ¡Si estamos todos de acuerdo! Estamos todos de acuerdo con usted. Bueno, con usted..., con lo que dice, ¿eh?, con lo que propone. Pero, claro, estamos aquí para no tener posiciones idénticas. Pero el problema es cómo. ¡No! Pero el problema es cómo –el problema es cómo. Es que no se puede venir aquí y decir que hay que defender y garantizar una serie de principios que creo que son universales o deberían de serlo, y después a la hora de votar unos presupuestos votan lo contrario. (*Veus de fons.*) ¡Y tanto que sí! Porque al final las políticas son derivadas de unos presupuestos y de una lógica y de un proyecto.

Aquí hay una especie como de posicionamiento beatífico, en general, en muchos portavoces de grupos, diciendo: «No, es que..., rectifiquen, rectifiquen.» Si es que no quieren rectificar, porque no están cometiendo un error según ellos; no se están equivocando, ya saben lo que hacen, lo saben perfectamente, y han tenido un apoyo, el suyo, para aprobar ese plan.

Porque aquí hay dos temas. Uno, el presupuestario: de cuántos recursos dotamos a la sanidad pública para poder cumplir con su objetivo, si uno cree en los objetivos de una sanidad pública gratuita y universal. Y, después, cuál es el plan que uno tiene o el modelo que tiene uno de salud. Y aunque el Gobierno de la Generalitat y el señor Boi Ruiz no nos lo han explicado, todavía no nos ha presentado su plan de salud, ese que lleva dilatando prácticamente un año y que es la piedra angular para entender lo que pasa, ya entendemos qué pasa.

Mire, yo, cuando era pequeñito, tenía un cuaderno donde había unos puntos y uno los unía, ¿no? Claro, aquí los puntos son las noticias que salen en los medios de comunicación. El último de ellos, el informe filtrado acerca de la voluntad de..., no privatizar el ICS, no, no, era algo mucho más sutil, porque no quieren decir «privatizaremos el ICS»; cogerán el ICS, lo trocearán y privatizarán su gestión. Y eso estaría dentro de un plan de salud que alguien nos tendría que presentar, y aquí, en esta cámara, posicionarnos a favor o en contra. Pero no lo hacen; no lo hacen porque *qui dia passa any empeny*. Y quien día pasa va aplicando un modelo que no especifica al conjunto de ciudadanos, porque sabe que tiene un coste electoral.

Y entonces lo que ustedes plantean es fenomenal. Nosotros hemos hecho algunas pequeñas...

La presidenta

Senyor Cañas, se li ha acabat el temps...

Jordi Cañas Pérez

...modificaciones, pero estamos francamente de acuerdo en su contexto, en su mayoría, pero el problema es el cómo. Y el cómo significa presupuesto y es un plan de salud. Por lo tanto, seguimos exigiendo unos presupuestos suficientes y un plan de salud, de una... maldita vez, que podamos todos trabajar y discutir con sensatez.

Gracias, presidenta.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Morell.

Joan Morell i Comas

Honorable presidenta, honorable conseller, diputada Eva García, aquesta moció, com ja hem sentit, tracta diversos aspectes molt sensibles relacionats amb les prestacions de serveis sanitaris a Catalunya i amb la introducció de diverses mesures d'eficiència.

Cal dir, i tots ho coneixem, que en aquests darrers mesos l'àmbit de la salut s'ha situat en el centre del debat polític, moltes vegades, creiem, crec, des d'un punt de vista alarmista i partidista. Podríem parlar-ne molta estona, de tots els comentaris que els portaveus que han fet, però per qüestió de temps no m'hi puc entretenir.

Nosaltres entenem que cal tenir molt present la situació real en què ens trobem, tant la situació econòmica del país, com la situació concreta financera de la Generalitat i, naturalment, del Departament de Salut; podríem comentar àmpliament quina herència ens hem trobat. Però això és important per poder centrar aquest debat. I sobretot –sobretot– donant la cara sempre.

Els ajustos realitzats responen, com no pot ser d'altra manera, a la necessitat de donar resposta a aquesta situació que tenim actualment. Però, més enllà d'aquests ajustos necessaris, també hi ha, i s'ha de tenir molt en compte, un programa de reformes per millorar l'eficiència del sistema i adaptar-la a les noves realitats sanitàries i socials del país –uns quants exemples, per ser breus–, com per exemple l'envelliment de la població, l'increment de les malalties cròniques o l'evolució tecnològica.

Per això, i entrem ara en els vuit punts de la moció, donarem suport als punts d'aquesta moció que entenem que van en aquesta direcció. Sàpiguen que hem presentat quatre esmenes i algunes que hem pogut transaccionar.

Amb relació al primer punt, de forma concreta, de la moció, cal dir que el Govern ja està treballant en la reordenació d'aquests serveis sanitaris per tal d'introduir més eficiència en el sistema. Aquesta és la línia que estableix l'OMS en el seu darrer informe i que el Govern està treballant en àmbits com l'atenció continuada o l'atenció a les malalties d'alta complexitat, que coincideixen també amb les línies que estableix la moció, d'aquests quatre punts, com és la millora de l'atenció primària, la coordinació assistencial, la millora de l'atenció especialitzada i l'establiment d'estàndards de qualitat.

Pel que fa al segon punt d'aquesta moció, que ens diu revisar el decret de garantia de llistes d'espera d'acord amb criteris clínics, etcètera, cal dir que això és precisament el que està fent el Govern i el que va presentar el Govern fa dues setmanes, un nou enfocament de la gestió de les llistes d'espera, passant d'una gestió administrativa a una gestió més basada en criteri clínic.

Quant al tercer punt de la moció, relatiu o que fa referència a les mesures d'estalvi en despesa farmacèutica, cal dir que el Govern està treballant en diverses línies d'estalvi i racionalització d'aquesta prestació, com la mateixa implantació de la recepta electrònica. Tenia aquí tots uns quants exemples del que està fent el Govern en aquests moments en aquesta matèria; si al final veig que em queda temps, hi podríem aprofundir.

En el punt número 4, relatiu a presentar en el termini de vint dies l'informe dels resultats obtinguts amb aquestes primeres mesures de reorganització dels serveis, cal dir que això és el que té previst el conseller de Salut en la seva compareixença a la Comissió de Salut d'aquesta propera setmana.

Respecte al punt cinquè, hem arribat a una transacció, ara, a última hora, que diu concretament: «Revisar i modificar, si escau, els canvis d'horaris de centres d'atenció primària, centres d'urgència, d'utilització de determinades zones de centres hospitalaris, per tal d'oferir la millor atenció als usuaris del sistema sanitari públic en funció de l'avaluació dels resultats i necessitats del servei.»

En el punt sisè, que fa referència a un punt molt important, al personal del sector concertat, cal dir que representa més de la meitat del sistema hospitalari, i aquest sector ja ha pactat una sèrie de modificacions de les seves condicions laborals i retributives, i això cal manifestar que ha sigut un esforç important que ha permès arribar a més de quaranta acords en centres de tot Catalunya. Per tant, entenem que no seria just que aquest esforç es concentrés només en una part del sistema sanitari públic i no en el seu conjunt.

El punt setè, el que fa referència a presentar al Parlament el pla de salut, entenem que el que hem de fer és presentar als diferents grups parlamentaris el document marc de salut del 2011 al 2014...

La presidenta

Senyor diputat...

Joan Morell i Comas

...i, en base a això, començar aquest procés d'elaboració que continuarà amb la seva presentació i aprovació al Parlament.

I, finalment, pel que fa referència a incrementar el pes del Departament de Salut, al que sí que ens comprometem és, com a mínim, a mantenir aquest pes relatiu, que ja es va incrementar per primer cop en els últims sis anys en l'exercici 2011; tant el 2005, com el 2006, com el 2007, el 8 i el 9, el pes havia baixat, i el 2010 ja va tornar a incrementar-se, situant-se en un 38,61 per cent.

Bé, se m'ha acabat el temps.

Gràcies. I, senyora presidenta, li donarem la transacció a què hem arribat. Gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputats, conseller, la veritat és que estem preocupats, des del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència, per les notícies que van apareixent aquests dies. No creiem de cap manera –i el conseller sap quina és la nostra posició– en la fragmentació de l'ICS, amb l'esquarterament de l'Institut Català de la Salut, perquè això de cap manera garanteix una millora en l'eficàcia i l'eficiència del sistema sanitari. Sí que creiem en l'autonomia de gestió dels centres de l'ICS, sí que creiem en la participació dels professionals en la gestió dels centres de l'ICS, sí que creiem que hi hagi una autonomia financera també dels diferents centres de l'ICS, però no creiem que s'hagi de malvendre l'ICS a determinats actors privats, que de cap manera garanteixen que al final la sanitat catalana sigui més econòmica, de cap manera ho garanteixen, ni tampoc garanteixen que la sanitat catalana garanteixi una millor prestació de serveis públics a la ciutadania.

En aquest sentit, veiem com en el primer punt de la moció s'obre la porta, ja es prepara aquesta probable o possible privatització; diu: «Això requereix una xarxa de proveïdors d'atenció primària que han de promoure i mantenir la continuïtat de l'atenció amb la població.» Per tant, en aquest punt ens abstindrem, perquè creiem que és un redactat molt ambigu.

Amb el punt 2 d'aquesta moció, sí que no hi podem estar gens d'acord, on es planteja revisar el decret de garantia de llistes d'espera d'acord amb els criteris clínics. Actualment el decret de garantia de llistes d'espera les situa en un termini de sis mesos per poder operar-se. I, per tant, revisar el que és un termini ja més que dubtós, ja més que dubtós en algunes determinades malalties, per tal de poder ser operat i per tant allargar-lo..., el que farem és posar encara en més risc la vida de les persones, cosa amb què no estem de cap manera d'acord.

En el punt 3? Això és legislació espanyola. Per tant, revisar la legislació farmacèutica... Vostè sap que aquí no hi ha competències per legislar la legislació farmacèutica i que el catàleg de medicaments l'aprova directament el Ministeri de Sanitat. Per tant, en això, el que haurien de fer és en tot cas...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'anar acabant...

Uriel Bertran Arrué

...presentar-ho a Madrid.

I respecte als punts 8, 9 i 10, els hi votarem a favor, perquè sí que estem d'acord amb el plantejament que fan.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, diputats, diputades, estic aquí per posicionar-me, doncs, en aquesta moció subsegüent presentada pel Partit Popular, i en nom d'Esquerra Republicana.

Jo vull fer unes consideracions prèvies al meu posicionament, perquè crec que aquesta és una moció que té dues parts molt clarament diferenciades; una primera part en què hi ha un clar suport a les polítiques impulsades pel Departament de Salut, amb un clar recolzament a l'actual ordenació dels serveis sanitaris i a la nova gestió de llistes d'espera per accedir a una intervenció quirúrgica. Crec que avui, amb aquesta primera part de la moció, el Partit Popular de Catalunya està transmetent a la ciutadania un missatge molt clar de coincidència amb les polítiques que està tirant endavant el Govern de la Generalitat. I, per tant, donant el seu vistiplau al tancament dels cinquanta-vuit centres afectats per les urgències nocturnes, o als trenta-u que han modificat la seva franja horària, o als quatre que han tancat de manera indefinida. Però també, alhora, senyora diputada, Eva García, està donant suport als propers tancaments que es materialitzaran el proper dilluns de Lloret, de Tossa de Mar, de Blanes, de Malgrat de Mar, de Tordera, de Canet, de Pineda, d'Olesa de Montserrat i d'Esparraguera.

Aquests tancaments, que fins ara es podien justificar, o, de fet, el departament els ha justificat argumentant..., o que la raó principal era la freqüentació de visites en hores nocturnes, que a mi la meua sorpresa és que puguem tancar, i poso el cas de Lloret, que, una població de més de quaranta mil habitants, no tingui un nombre de freqüentacions suficients com per a mantenir aquest servei obert.

L'atenció primària és la porta d'entrada del nostre sistema sanitari, i jo crec que és a l'atenció primària on hem de potenciar, i que cal reforçar-la. I això s'ha de fer d'acord amb les necessitats que té el territori, prioritzant en tot moment l'equitat: l'equitat dels ciutadans i de les ciutadanes a l'hora de poder accedir al sistema sanitari. No tots els territoris són iguals, ni tampoc són iguals les seves necessitats, i la reordenació de serveis s'ha fet amb un criteri molt lineal i amb un gran desconeixement del territori.

Jo li poso un exemple: una persona a qui li reorganitzin els serveis a l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa haurà de fer cent quilòmetres per anar a l'hospital més proper. Això no passa, per exemple, doncs, a la primera corona de la ciutat de Girona o de la ciutat de Tarragona o de Barcelona.

Pel que fa a les llistes d'espera, el punt número 2, aquí ja demostren la seva complicitat total amb Convergència i Unió. Perquè, de fet, fan una còpia textual dels criteris i de les prioritats que estableix el Govern per tal de gestionar les llistes d'espera. Jo..., són criteris que en genèric tots hi podríem estar d'acord o trobar-nos en una certa comoditat, però el problema no és aquest. El problema és la transparència que hi ha amb la gestió de les llistes d'espera, i el problema també està, sobretot, amb l'endarreriment que afecta les proves diagnòstiques o al fet que l'activitat quirúrgica dels nostres hospitals o dels gran hospitals de Catalunya s'ha reduït en un 20 per cent de mitjana, i les operacions en alguns casos fins a un 50 per cent. I, tanmateix, aquestos criteris són massa genèrics: no hi ha concreció, i, per tant, a l'hora d'aplicar-los, al meu entendre, i a l'entendre d'Esquerra Republicana, poden arribar a ser discrecionals si no es marquen unes directrius clares a l'hora de confeccionar-los.

La segona part de la moció surt del seu to reivindicatiu, senyora diputada. I avui de veritat jo no sé quin és el titular que està buscant el Partit Popular de Catalunya: si la complicitat amb el Govern o el titular de suport als professionals. Però, tal com està esdevenint amb la transacció i amb l'acceptació de les esmenes que han fet amb Convergència i Unió, tornem a baixar aquest to reivindicatiu del Partit Popular, passem de la reivindicació a la complaença, i, per tant..., bé, permetran..., i això conduirà que avui, doncs, les retallades que hi han previstes a l'ICS sobre la contenció o la retallada de 45 milions que afectarà, doncs, el seu sou, doncs, també es pugui fer amb complicitat amb el Partit Popular.

Mireu, aquesta nova retallada afectarà de manera molt substancial un sector que ja està molt tensat laboralment. Després d'un any amb tancaments de quiròfans, reducció de llistes, reducció dels dies de guàrdia, eliminació de suplències durant l'estiu, la supressió dels contractes a interins..., i si continuem d'aquesta manera i s'apliquen aquestes retallades, ens podem trobar amb la circumstància que els metges catalans –els metges catalans– arribin a cobrar, fins i tot...

La presidenta

Senyora diputada, se li ha acabat el temps.

Carme Capdevila i Palau

...—acabo, senyora presidenta—, arribin a cobrar, fins i tot, la meitat del que fan altres comunitats.

Jo vull acabar la meva intervenció simplement recuperant la carta que el senyor Vilardell va adreçar al senyor Mas i al senyor Boi Ruiz, l'honorable conseller. Aquesta carta hi ha un punt que crec que és el que avui correspon i diu: «**Cal posar el comptador a zero i buscar solucions.**»

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor, Josep Maria Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable conseller..., miri, recordi, senyora García, que les seves mocions en matèria de Salut aprovades en aquest Ple, algunes amb el nostre suport, no s'han complert per part del Govern —no s'han complert. Res fa pensar que alguna cosa hagi canviat en aquests mesos, no en tinc coneixement, potser vostè sí, tant de bo! I que es pugui aconseguir el que avui el Parlament aprovi, previsiblement, amb una rebaixa profunda del to, sí, en admetre, com vostè ens ha comentat, les esmenes del Grup de Convergència i Unió.

Miri, crec que no es pot continuar confonent els professionals i els usuaris de la salut. Volem que s'aturin les retallades, i així ho especificaven vostès en la seva moció. I no és cert, com vostè sap, senyora García, que no hi ha una altra manera de fer les coses: hi ha una altra manera de fer les coses.

Crec que hem de simplificar els missatges que surtin del Parlament en matèria de salut. Ara ja és urgent. I, cregui'm, senyores i senyors diputats, que ja no ens queda temps per a l'èpica i molt menys per a l'èpica, i, sobretot, per a l'èpica de caràcter ja geològic: pedres, forats, cràters... Escolti, l'aspecte que va quedar configurat en els centres d'atenció primària i en els seus serveis d'atenció continuada daten de l'època del conseller Trias.

Nosaltres vam començar la reorganització d'aquests serveis i vostès ho saben. Si us plau, parin amb aquesta manera de defensar les coses que no els augura res de bo. La gent se n'està començant a cansar. La gent espera una altra cosa d'aquest Parlament i ens ho està dient cada dia —ens ho està dient cada dia.

Volíem, senyora García, i amb això acabo, no esgotaré el meu temps, i vostè ho sap, votar-li a favor aquesta moció. Perquè deia que paressin les retallades i deia que no rebaixessin el sou als professionals de l'ICS. I, per tant, nosaltres li donàvem suport a tota la resta, però de la política de pactes que vostès han escollit això ens ho impedeix, no volem ser..., consegüentment no podem votar-li en contra de moltes de les coses que

vostès diuen aquí, que hi estem d'acord, però no amb aquesta rebaixa de to.

I, per tant, no ens podem posicionar en contra, per descomptat, però ens hi abstindrem, per decència i per decòrum, dient una vegada més: si us plau, que parin, senyors de Convergència i Unió, aquest discurs que només va contra vostès —només va contra vostès. Hem sentit de tot, ja, de tot ja, però sempre amb una èpica que no porta enlloc.

Senyora García, li auguro que si en futures mocions poguéssim trobar-nos d'acord i molt gustosament, perquè vostès sí que parlen clar, vostès parlen clar fins al moment que algú els convenç que han d'abaixar el to. I en això, realment, no hi podem estar d'acord.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per a pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Bé. Moltes gràcies, senyora presidenta, honorable presidenta. Bé. En primer lloc, vull començar, doncs, agraïnt el suport de la gran majoria de partits d'aquesta cambra, uns quants, doncs, donant suport a alguns punts de la moció, i altres ni que sigui com el Partit Socialista, abstenint-se en el conjunt de la moció. Jo entenc que la vida, a vegades, política és molt complicada i que cada partit, doncs, ha de fer el que ha de fer, i vostès han decidit, avui, abstenir-se, però estic segura..., i a més per les seves paraules, senyor Sabaté, interpreto que vostès comparteixen absolutament el contingut de tota la moció del Partit Popular. Per tant, gràcies, senyor Sabaté, per la seva abstenció.

Però, miri, jo també entenc, doncs, que per a alguns partits és una mica dur, doncs, veure que el Partit Popular de Catalunya té capacitat de fer que el Govern de Catalunya reconegui que s'ha equivocat i que el Partit Popular té capacitat perquè el Govern de Catalunya rectifiqui de les errades que han comés, també, en matèria de Salut.

En concret i amb relació a les esmenes presentades, de les d'Iniciativa acceptarem l'esmena número 1 i número 5. La número 1 persegueix un major impuls i protagonisme de l'atenció primària. Aquesta l'acceptarem. També l'esmena 5, que l'únic que fa és corregir una errada gramatical. En canvi, no acceptarem les esmenes 2, 3, 5 i 6, atès, doncs, que la 6, per exemple, el que demana és recuperar el pressupost del 2010. I això sap, senyora Ortiz, ho sap perfectament, que amb el forat que vostès van deixar és totalment impossible; amb un deute, amb un dèficit, amb un deute de la Generalitat de Catalunya de 38.000 milions d'euros..., home, difícilment podem assolir un pressupost com d'altres anteriors.

Amb relació a les esmenes del Subgrup de Ciutadans..., no las acceptaremos, señor Cañas y sinceramente permítame que le diga que tampoco las entiendo porque lo único que ustedes pretenden es suavizar

plazos. Cuando el Gobierno de Cataluña está de acuerdo con fijar un plazo, con aprobar una iniciativa del Partido Popular que pedimos, que exigimos que en veinte días presenten un informe con la evaluación de los resultados obtenidos con las primeras medidas tomadas..., y ustedes alargan este plazo hasta final de diciembre..., hombre, sinceramente, no entiendo por qué ustedes son más suaves que el propio Gobierno que es al cual nosotros le exigimos que presente y haga público ese informe.

La segunda enmienda, lo único que usted ha hecho, señor Cañas, si me lo permite, es traducirla al castellano, cosa que evidentemente ya me está bien. Pero, claro, es que no dice absolutamente nada más. Pedimos eliminar las reducciones en las retribuciones económicas denunciadas por el Gobierno los profesionales de la Salud. Es que esto ya lo hemos presentado nosotros, pero en catalán, señor Cañas. Pero, hombre, evidentemente es lo mismo. *(Veus de fons.)*

Su tercera enmienda fija otra vez otro plazo que sabe perfectamente que no se cumplirá. Hombre, yo creo que tampoco es bueno, señor Cañas, intentar engañarnos o engañar a nadie, ¿no?, pero en relación a las enmiendas de Convergencia i Unió..., amb relació a aquestes esmenes, nosaltres acceptarem les esmenes 2, 3 i 4, marquen un inici perquè reconeixen, com ho he dit abans, reconeixen que s'han equivocat, reconeixen que han pres mesures absolutament equivocades i que estan disposats a partir del dia d'avui, a partir del dia 20 d'octubre, a tornar a refer-ho tot, a tornar a començar i a veure, doncs, que les mesures que havien pres fins ara estaven moltes vegades equivocades.

I, senyor conseller, nosaltres, el Partit Popular de Catalunya, els ho hem dit alt i clar: reformes sí, retallades no; reorganització del sistema sí, retallades no; reestructuració del sistema sí, retallades no.

Moltes gràcies, senyora presidenta, honorable conseller.

(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas...?

Jordi Cañas Pérez

Sí, por alusiones injustificadas directas.

La presidenta

Trenta segons.

Jordi Cañas Pérez

Cualquiera que..., no sé si su grupo utiliza el Google traductor, pero entre nuestra enmienda y su punto no se parecen en nada, hay una serie de diferencias, le recomiendo que su diglosia la aplique de forma directa.

Y después los plazos..., perdona, esta cámara si en algo se caracteriza es por incumplir plazos imposibles. El 10 de octubre no se presentan los presupuestos de

la Generalitat, y pretender que en veinte días y en plena campaña este Gobierno vaya a hacer algo, pues, sinceramente, es un poco delirante.

Gracias, presidenta.

(Carme Capdevila i Palau demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Capdevila...

Carme Capdevila i Palau

Sí, gràcies, senyora presidenta. Es per demanar votació separada de tots els punts.

Gràcies.

(Laia Ortiz Castellví demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Ortiz...

Laia Ortiz Castellví

No, només per un aclariment. Era per si podia repetir... *(Veus de fons.)* No, sobre les esmenes que sí que accepta del nostre grup i del Grup de Convergència, si podia fer l'aclariment.

La presidenta

Senyora García...?

Eva Garcia Rodríguez

Sí; gràcies, presidenta. D'Iniciativa per Catalunya acceptarem l'esmena 1 i l'esmena 5; no acceptarem, per tant, la 2, 3, 5 i 6.

I, de Convergència i Unió, a part de la transacció que s'han fet arribar a la Mesa fa uns minuts, acceptarem les esmenes 2, 3 i 4.

La presidenta

D'acord? *(Pausa.)* Doncs, votarem punt per punt. Són vuit punts.

Però en el punt 1 començarem per la votació del punt 1, apartat b –punt 1, apartat b.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 92 vots a favor, 10 en contra i 27 abstencions.

Passem a votar la resta del punt 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 79 vots a favor, 20 en contra i 30 abstencions.

Passem a votar el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 79 vots a favor, 23 en contra i 27 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 92 vots a favor i 37 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 89 vots a favor i 40 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 79 vots a favor, 23 en contra i 27 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 92 vots a favor, 10 en contra i 27 abstencions.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 92 vots a favor i 37 abstencions.

I votem, finalment, el punt 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 82 vots a favor, 20 en contra i 27 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les relacions i els compromisos institucionals amb els ajuntaments (tram. 302-00067/09)

Passem al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les relacions i els compromisos institucionals amb els ajuntaments, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la il·lustre senyora Núria Ventura.

(Pausa llarga.)

Senyora Ventura, ja pot començar.

Núria Ventura Brusca

Gràcies, presidenta. Honorable vicepresidenta, senyors diputats, senyores diputades, prenc la paraula en nom del Grup Parlamentari Socialista per a presentar la Moció subsegüent a la interpellació de fa quinze dies sobre les relacions i els compromisos institucionals amb els ajuntaments.

Com ja vam posar de manifest en aquell moment, la situació econòmica de molts, de la majoria d'aquests ajuntaments és dramàtica per diversos motius. L'un, la manca d'un model clar de finançament local, una de les grans assignatures pendents del nostre país.

A aquest problema estructural dels ajuntaments s'hi suma des de fa tres anys la baixada dràstica dels ingressos, fruit de la crisi econòmica, i alhora també l'assumpció de més competències, que els són impròpies, però que no poden deixar de prestar per no trencar la cohesió social de cadascun dels municipis, o, els darrers mesos, també, els deutes no pagats per part de la Generalitat en àmbits tan prioritaris com poden ser l'educació, la salut o també el benestar social. Els consistoris catalans es troben avui en una situació límit.

La crisi, però, no entén de colors polítics, afecta tot-hom per igual; siga quin siga el partit que encapçala un ajuntament, avui la prioritat és la mateixa: sanejar les finances locals.

I és per això que cal que els diversos grups ens posem d'acord per a afrontar conjuntament i amb valentia el problema. No assumir responsabilitats o no assumir les responsabilitats que pertoquen al Govern després ja de deu mesos, buscar falsos culpables dins o fora de casa, siguen l'anterior Govern o Madrid, pot servir per a omplir pàgines de diaris o minuts de ràdio i televisió, però no serveix per a solucionar el problema. Mentre, els alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores d'arreu del país viuen amb angoixa aquesta situació, i les empreses petites, mitjanes, autònoms, els ciutadans en general, pateixen les conseqüències d'aquest problema.

Dèiem fa quinze dies que cal en primer lloc fer un exercici de transparència per tal d'abordar posteriorment les mesures a emprendre per a pal·liar, entre altres, els danys que aquests endarreriments per part del Govern estan causant a desenes d'ajuntaments.

En aquest sentit, i amb aquest objectiu, proposem l'adopció de tot un seguit d'acords; els primers, que fan referència que el Govern faci públic el deute amb els consistoris, així com també els compromisos plurianuals.

És urgent també l'establiment d'un calendari de pagament del deute de la Generalitat amb els ajuntaments, integrant el conjunt de les conselleries i també els seus organismes dependents vinculats, alhora que evidentment garantir el manteniment de l'aportació econòmica de la Generalitat derivada d'acords i convenis ja signats, així com també ho demanem en un dels punts de la moció.

No entrem en concrecions demanant augment de partides que han disminuït, com el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya o el Fons de cooperació local, o la petició d'una convocatòria per a aquest any de la Llei de barris. Ja hi ha aprovades, en aquest sentit, també algunes a iniciativa del Grup Parlamentari Socialista, diverses propostes de resolució sorgides del debat d'orientació política general celebrat fa poc més d'un mes en aquest mateix Parlament. Demanem, això sí, saber com estem i que es compleixin els compromisos establerts per tal de donar seguretat als ens locals i que aquests puguin fer també la seva corresponent planificació.

Estem a final d'any, temps de preparació de pressupostos, i cal que les cartes estiguin damunt la taula.

Els acords amb els ajuntaments en els àmbits institucional, financer i competencial són elements fonamentals per a poder tirar endavant, perquè els ajuntaments comencen a respirar i comencen, per tant, també a sortir del pou en què estan sotmesos. És indispensable que s'estableixi aquest calendari que demanem en la nostra moció i que es marquen els terminis per tal que tothom pugui planificar.

Sabem que compartim amb tots els grups parlamentaris la preocupació per la fragilitat dels ens locals en aquest sentit, i és per això que esperem poder passar ara de les paraules als compromisos, de les paraules als fets, i esperem el suport a la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyora presidenta.

La presidenta

Per ordre de presentació d'esmenes, té la paraula, en primer lloc, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, honorable presidenta. Honorable consellera, senyores i senyors diputats, començarem direm una obvietat: els ajuntaments estan patint greument els efectes de la crisi econòmica i tenen greus problemes de finançament. I les causes d'aquests greus problemes les podríem resumir de la següent manera. Primer, en la caiguda dels ingressos vinculats a l'activitat econòmica, especialment l'activitat immobiliària.

En segon lloc, la caiguda dels ingressos provinents d'altres administracions: Govern de l'Estat i Govern de la Generalitat. Aquesta caiguda s'agreuja pel fet que el Govern socialista de l'Estat reclama als ajuntaments la devolució de les transferències de més que va atorgar a compte els anys 2008 i 2009, errada que només és imputable al Govern socialista de l'Estat. I també s'agreuja amb les retallades unilaterals i per sorpresa que ha imposat el Govern de la Generalitat en el cofinançament de determinats serveis públics.

La tercera causa són les dificultats que tenen al món local d'accedir al crèdit per a les inversions a llarg termini i les restriccions imposades pels bancs i pel Govern de l'Estat pel que fa a les pòlisses de tresoreria. Cal destacar que l'obligació imposada pel Govern socialista de retornar aquestes pòlisses a 31 de desembre ha agreujat greument la situació de la tresoreria de les corporacions locals, i en conseqüència els proveïdors, enguany, els proveïdors dels ajuntaments, patiran nous retards en el cobrament dels seus serveis.

La quarta causa seria el dèficit estructural que històricament han patit els ajuntaments en el seu finançament.

La cinquena, el fet que moltes corporacions locals han assumit i finançat serveis que no els corresponien. Es calcula que aquestes despeses representen el 30 per cent del pressupost municipal.

I, finalment, també cal dir-ho, la mala gestió d'alguns governs municipals. Majoritàriament hi ha hagut una acurada gestió dels governs municipals, però també trobem casos de mala gestió que també cal ficar sobre la taula.

Davant d'aquesta situació, des del Govern de la Generalitat es poden fer dues coses: mesures per agreujar aquesta situació o adoptar mesures urgents i a mitjà termini per garantir l'estabilitat econòmica dels ajuntaments.

I precisament nosaltres entenem que l'objectiu d'aquesta moció és presentar aquest conjunt de mesures per garantir aquesta estabilitat econòmica. Senzillament, des del món local es reclama saber quan pagarà la Generalitat el deute que té amb les corporacions locals, i que no es retallin aportacions econòmiques compromeses sense previ avís, que es faci amb el temps suficient per poder o redefinir el servei o redefinir el finançament. També es reclama que no s'imposin noves obligacions a les corporacions locals a través de l'aprovació de noves lleis sense aportar el finançament necessari.

El nostre grup ha presentat dues esmenes. Una ha estat incorporada tal qual i l'altra ha estat transaccionada. I nosaltres agraïm al Grup Socialista que hagi incorporat les propostes del Partit Popular. No descobrim res; són dues demandes del món municipal, de les entitats municipalistes. La primera esmena precisa el contingut de l'apartat quart de la moció tal com ha quedat finalment redactada. I en la segona esmena es proposa analitzar totes aquelles lleis aprovades que comportin un esforç difícil d'assumir avui pels ajuntaments i en la mesura del possible procedir a la seva revisió.

Lleialtat institucional, aquest és el compromís que el Partit Popular va adoptar amb la Federació de Municipis i l'Associació Catalana de Municipis en la reunió que hi vàrem mantenir amb tots els grups parlamentaris fa uns dies en aquest Parlament. I amb aquest compromís volíem expressar que la situació financera dels ajuntaments és tan delicada, és tan compromesa, que, respecte a les iniciatives parlamentàries que calia presentar, les volíem fer des del diàleg i des del consens amb els grups parlamentaris. Nosaltres no volíem entrar en una actitud infantil de veure qui corre més o de veure qui es posa la medalla. Només –i vam dir-ho en aquella reunió– hi havia una línia vermella: que nosaltres mantindríem aquest compromís sempre que no detectéssim una actitud d'inactivitat per part del Govern de la Generalitat després d'haver passat un temps prudencial.

Nosaltres entenem que malauradament el Grup Socialista no ha actuat amb aquesta lleialtat institucional a què nosaltres ens vàrem comprometre. Ara entenem la urgència que es produís aquella reunió aquell dia en seu parlamentària: perquè s'havia de justificar la presentació avui d'aquesta moció a partir d'aquella reunió.

Ara es volen presentar com els valedors dels ajuntaments quan en les seves polítiques des del Govern de l'Estat i també des del Govern de la Generalitat, del

tripartit, tenen una responsabilitat directa de la situació que es troben avui els ajuntaments.

Bé, malgrat aquesta actitud, el Grup Parlamentari del Partit Popular votarà a favor de la moció i de les esmenes incorporades, perquè realment el que és important és adoptar mesures per garantir l'estabilitat econòmica dels ajuntaments catalans.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, presidenta. Bé, ens trobem, pel meu grup, davant d'una moció oportuna, ubicada entre la reunió celebrada al Parlament el passat dia 6 d'aquest mes entre la Federació i l'Associació de Municipis i tots els grups parlamentaris –que nosaltres pensem que va ser positiva–, i la propera constitució del Consell de Govern Locals, definit per l'Estatut com l'òrgan de representació del món local en les institucions de la Generalitat. I això es dona en uns moments en què la crisi colpeja també amb força els ajuntaments i quan aquests esdevenen, més que mai, les institucions que més de prop viuen les dificultats de la població. Els ajuntaments són la primera trinxera davant de la crisi, i ho sabem.

El meu grup comparteix els continguts de la moció del PSC, però hi ha presentat cinc esmenes per concretar-ne alguns aspectes.

La primera vol definir els serveis municipals que cal protegir de les retallades: escoles bressol, escoles de música, art i dansa, i els serveis de benestar social.

La segona pretén definir millor el compromís del Govern de consignar partida pressupostària per als projectes de llei que comportin esforç econòmic dels ajuntaments, tal com estableix l'Estatut.

La tercera vol instar a la reforma del Pla únic d'obres i serveis –el PUOSC–, tenint present la nova situació i que hi haurà ajuntaments que no podran efectuar la seva aportació econòmica.

La quarta, donar suport als ajuntaments en la negociació amb el Govern de l'Estat per evitar les conseqüències que es derivarien de la devolució reclamada per l'Estat de les transferències de més que va atorgar a compte als municipis els anys 2008 i 2009 per una previsió errònia del mateix Estat.

I, finalment, la cinquena esmena expressa el suport a l'acord reclamat per les entitats municipalistes per a l'estabilitat econòmica dels ajuntaments, que hauria de definir actuacions concretes ja aquest proper mes de novembre.

Vull expressar la satisfacció del meu grup perquè, de les cinc esmenes, quatre han estat acceptades o trans-

accionades. En aquest sentit, vull reconèixer la tasca de consens realitzada per la diputada Núria Ventura. Tan sols ha restat exclosa la que feia referència al PUOSC, que ha estat considerada potser massa concreta, però, com que estem convençuts que resoldria una problemàtica real, l'hem presentat aquest mateix matí com a proposta de resolució.

Pel que fa a la resta de la moció, compartim la necessitat de concretar al més aviat possible el deute de la Generalitat amb relació als ajuntaments i la urgència que sigui abonat als municipis.

I volia acabar amb una reflexió. Els ajuntaments, la Federació de Municipis i l'Associació Catalana ens varen demanar unitat pel que fa al món local. Aquesta, moció transaccionada per diversos grups, en pot ser una mostra; una mostra que segur que tindrà continuïtat en la constitució del Consell de Govern Locals. El meu grup expressa la seva voluntat de continuar per aquesta via, però volem fer arribar a la vicepresidenta una reflexió.

Saben perfectament que el meu grup practica una oposició clara i que no s'ofereix a pactar els pressupostos amb Convergència i Unió, però alhora, en el debat de política general, varem acordar amb Convergència i Unió resolucions importants sobre l'autogovern. Ahir mateix varem demanar un pacte liderat pel Govern sobre l'organització territorial i varem votar, amb Convergència i Esquerra, la reforma del sistema d'elecció dels diputats provincials. Avui hem participat en un acord en molts punts, no sabem en quants, perquè encara no ens ho ha comunicat Convergència i Unió, però segur que Convergència i Unió dona suport a molts punts en aquest tema del món local. Però, en tot cas, sí que volem remarcar que no tot en el departament de la senyora Ortega va en la línia dels acords.

Per això li exigim, li demanem que aclareixi de forma immediata que el Govern de la Generalitat i el Grup de Convergència i Unió no volen suprimir organismes com el Memorial Democràtic o l'Institut Català Internacional per la Pau, com es podria desprendre de l'annex de la proposició de llei del PP admesa ahir a tràmit. La unitat és incompatible amb posicions prehistòriques, insòlites, fins i tot, en la dreta democràtica europea. Per això demanem a la vicepresidenta un posicionament clar i contundent anunciant esmenes del Grup de Convergència i Unió en aquests punts, tal com farà el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds. Fem un esforç per intentar traspassar els acords a què avui segurament arribarem en el món local a altres temes que afecten el seu departament.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Bé, molt honorable presidenta, honorable consellera, gràcies. En tot cas, abans de començar el posicionament del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana respecte a aquesta moció, deixin-me fer una prèvia respecte a les paraules del senyor Calbó. Senyor Calbó, el Departament de Governació, en l'anterior mandat, va fer molt pels ajuntaments, reconegut pels ajuntaments, amb qualsevol alcalde de qualsevol color polític. La millora que va suposar en inversions, la millora del finançament ordinari cap als ajuntaments per part de la Generalitat cap a aquests ajuntaments ha quedat palesa i, diguem-ne, la majoria d'alcaldes han quedat satisfets de la gestió de l'anterior Govern; per tant, em sembla que no tocava.

I em sap greu que hàgim de treure aquest tema aquí, en un punt on anem a generar, on el que se'ns demana per part de les entitats municipalistes és generar consensos. Jo penso que és el que venim a fer aquí.

I perdonin-me una broma, perdonin-me una crítica: aquesta moció –i agraeixo també la bona predisposició de la diputada Ventura a acceptar les esmenes d'aquest grup parlamentari, que tot seguit explicaré– no deixa de ser *El dia de la marmota* una altra vegada, una altra moció portada al plenari d'aquest Parlament, que dóna suport als ens locals i de la qual esperem que aquesta vegada els compromisos que s'adoptin s'acabin aplicant. Perquè jo tinc poc bagatge en aquesta casa, però, diguem-ne, de les vegades que hem anat aprovant coses, han anat quedant sobre el tinter, i, per tant, segur que hi han coses difícils d'aprovar o d'executar, però que en tot cas, si el grup de la majoria es compromet aprovant unes mocions, esperem que hi hagi el compromís, diguem-ne, després..., no només el compromís de fer-ho, sinó que realment s'acabin aplicant.

Entenem, doncs, que aquests temes del món local generen un ampli consens; ha quedat clar i evident en la presentació d'altres mocions. Jo penso que, a més a més, com indicava algun dels altres diputats que m'ha precedit, queda, aquesta presentació, dintre la presència de les entitats municipalistes fa quinze dies en aquesta casa, en la qual se'ns reclamava un seguit de qüestions, un seguit de reclamacions cap als grups parlamentaris, però des d'un punt de vista molt possibilista; per tant, amb una clara voluntat col·laboradora per part dels ens locals. Ens va quedar clar també que ells ens reclamaven una cosa al Parlament i en reclamaven unes altres al Govern, i, per tant, el que ens demanaven eren coses totalment assolibles. Em sembla que la preocupació del món local és palesa i és àmplia per part de tots nosaltres; per tant, hi hem de fer més.

Pel que fa, concretament, a les esmenes que hem presentat en aquesta moció, concretàvem el tema de l'abonament, la liquidació de les subvencions cap als ens locals de part dels diferents departaments del Govern. Demanàvem i concretem que aquestes siguin abonades abans de finalitzar l'any 2011, i, en el cas que això no fos possible, hi hagués un calendari clar.

Algun altre diputat que m'ha precedit ho ha explicat clarament: estem en un moment, en una època d'elaboració d'ordenances fiscals, dels pressupostos mu-

nicipals, i, per tant, el pitjor que els podem donar als ajuntaments és la inseguretat de saber quins són els recursos. Els ajuntaments, per desgràcia, ja estan acostumats a esperar a cobrar de l'Administració, però com a mínim tenen la seguretat que cobraran. Per tant, de cara a millorar la seguretat jurídica dels mateixos ajuntaments, el que demanem és que quedi clar que abans de final d'any s'abonarà tot el que es pugui abonar i abans de final d'any també es concretarà aquest calendari de pagament dels deutes pendents.

Una altra de les esmenes que hem presentat i que incorporem en la moció és el tema del respecte institucional. Hi insistim, els ajuntaments han de sentir-se ben tractats per part del Govern de la Generalitat, i ens sembla que amb les últimes reaccions, amb els últims moviments des del Govern, no ha estat així. Els ajuntaments han hagut de suportar presa de decisió per part del Govern sense la informació prèvia necessària per poder articular les seves pròpies polítiques locals. Només cal recordar el tema del PIRMI, que ja n'havíem fet esment en alguna altra ocasió, o el tema de la rebaixa de les aportacions cap al finançament de les escoles bressol, un cop ja s'havien aprovat les ordenances fiscals corresponents a cadascun dels municipis, la qual cosa provoca que les finances municipals es vegin totalment destirotades. Per tant, demanem aquest respecte institucional. Entenem que els ajuntaments s'han de sentir participants de l'organització del país i que, per tant, és importantíssim que el Govern de la Generalitat també els tingui en compte en aquest sentit.

Insistim també –i s'aborda també en la moció– en el tema de la reclamació o el tema que la Generalitat doni suport als ajuntaments en la posició sobre la reclamació de l'Estat de les bestretes, sobre els avançaments de la PIE del 2008-2009. Ens sembla que els ajuntaments, més enllà, diguem-ne, dels seus propis recursos, han de sentir-se acompanyats en qualsevol moment pel Govern de la Generalitat en una reclamació que és del tot injusta, bàsicament perquè va ser el mateix Govern de l'Estat qui de manera –nosaltres entenem, des d'Esquerra Republicana– maliciosa va carregar o va calcular malament aquestes bestretes.

Per tot això, nosaltres manifestem el suport a aquesta moció.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També ha presentat esmenes el Subgrup Ciutadans, i en el seu nom té la paraula l'il·lustre diputat senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Consellera, diputats i diputades, finalment, pel que ens consta, hi ha hagut una transacció en aquest punt, i, per tant, la nostra esmena quasi, quasi que queda incorporada aquí. És a dir, nosaltres el que proposàvem és que, en comptes de demanar en un mes aquest compliment, es donés fins a finals d'any, tenint en compte les circumstàncies eco-

nòmiques, els pressupostos i d'altres qüestions. Finalment, ha quedat en dos mesos, que més o menys, si fa o no fa, és aquest final d'any. Per tant, creiem que està incorporada, aquesta proposta, a la transacció, i hi votarem favorablement. Però volia fer dues reflexions.

La primera. En aquest punt vuitè, es parla de donar suport als ajuntaments, que, com molts de vostès saben i no sé si tots els ciutadans ho deuen saber, alguns ajuntaments que no han complert amb certs tràmits, doncs, han deixat de rebre una sèrie de percepcions per part de l'Estat, perquè han incomplert, en definitiva, una normativa, i aquí el que es diu és que s'ajudi els ajuntaments aquests a donar i a negociar amb l'Estat quines poden ser les conseqüències d'aquest incompliment.

Nosaltres estem a favor que s'ajudi en aquesta negociació. Del que no estem a favor, i ho diem públicament... –potser..., després em corregiran, si no, i, si no, ho matisaré des del meu escó–, el que volem deixar molt clar també és que l'Estat, la Generalitat i els ajuntaments passen per una crisi molt forta, i ens agradaria que en aquesta cambra es deixés de dir que, quan un no paga, és que es maltracta no sé qui i, quan un deixa de pagar, és que han fet malament el càlcul. No, miri, aquí és un estat descentralitzat i és molt complex. I «complex» vol dir que l'Estat fa càlculs, que la Generalitat fa càlculs, que els ajuntaments fan càlculs, i a vegades fallen. I quan un deixa de pagar, en aquest cas per motius obvis, doncs, jo crec que, més que tirar els cavalls per sobre o tirar tota la cavalleria a aquella gent, el que hem de fer és ser lleials institucionalment. I, per tant, m'agradaria que d'aquest punt i d'aquest tarannà es desprengués que la Generalitat serà lleial amb l'Estat, que l'Estat serà lleial amb la Generalitat i la Generalitat ho serà amb els ajuntaments i al revés.

Ho dic perquè hem sentit massa vegades al portaveu del Govern dir que el Govern d'Espanya no compleix amb Catalunya, pel famós Fons de competitivitat, quan el Govern de Catalunya li estem pagant amb bes-treta, o en aquest any en cinc anys, eh?, *en cómodos plazos*, com es diu, estem pagant tot allò que ens van donar que no es corresponia segons el sistema de finançament. I aquí també hi han càlculs i hi han funci-onaments en un sistema descentralitzat...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar.

Albert Rivera Díaz

Acabo, presidenta. Només volia fer la reflexió, perquè moltes vegades ens queixem que «home, és que m'ho has calculat malament, i no et puc pagar ara», però també tinguem en compte que hi han molts compo-nents en aquest Estat descentralitzat, i, com que volem un estat descentralitzat amb autogovern, també hem de ser conseqüents amb la fórmula de l'autogovern.

Per tant, només demanaria al Govern especialment i a tots els grups que tinguessin en compte..., nosaltres estem d'acord a donar suport a aquest tipus de nego-ciacions amb flexibilitat, però també que no sentim

aquestes barbaritats, de vegades, que sentim per part especialment del portaveu del Govern, si ens està sen-tint.

Gràcies, senyors diputats, diputades. I donarem suport a la proposta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Recasens.

Joan Recasens i Guinot

Honorable presidenta, honorable vicepresidenta, el passat mes de maig, aquest Parlament va aprovar per una àmplia majoria, crec que excepte el primer punt, i per unanimitat la resta, una moció presentada per Esquerra Republicana –ens feia referència el porta-veu d'Esquerra que aquí anàvem revivint mocions que eren similars, tot i que aquesta té parts molt di-ferents i aquella era molt més profunda. Una moció, com deia, presentada per Esquerra, amb aportacions de diversos grups, que va fer que el portaveu del meu grup en aquella ocasió, el senyor Corominas, digués: «Després d'aquesta moció, ja no cal que toquem res més del món local, perquè ho abasta tot. No caldrà que fem res més en quatre anys. Llàstima que aquests dar-rers set anys no s'hagués actuat de la mateixa mane-ra.» I tenia raó.

Al mes de maig vàrem aprovar instar el Govern, en-tre d'altres acords, a presentar en el termini d'un any un projecte de llei de governs locals i, paral·lelament, un projecte de llei de les hisendes locals catalanes; a mantenir les partides pressupostàries destinades al món local, com el Fons de cooperació local i el Pla únic d'obres i serveis; a rebaixar al màxim el percen-tatge que han d'aportar els ens locals a les inversions incloses en el Pla únic d'obres i serveis; a mantenir, en la mesura que sigui possible, altres programes especí-fics de suport al món local, com el programa «Viure al poble» o la Llei de barris; a abonar als ens locals les subvencions concedides pel Govern sempre que hagin complert en el termini de tres mesos tots els tràmits formals que estableix la llei; a reclamar al Govern de l'Estat que iniciï el procés d'abordatge de la reforma del finançament local amb l'objectiu de garantir la su-ficiència financera dels ens locals. Tot això entre d'al-tres acords que contenia la moció que he esmentat.

Fa quinze dies, la vicepresidenta, responent a la in-terpel·lació del Grup Socialista, va explicar les línies d'actuació concretes que està duent a terme el Go-vern; línies d'actuació destinades a col·laborar amb els ajuntaments, a acompanyar, a estar al costat dels ajuntaments. Aquestes eren –són–, entre d'altres, aju-dar aquests ens locals que no han presentat la informa-ció econòmica dins dels terminis establerts. S'ha ini-ciat la recollida, deia la vicepresidenta, de dades per avançar de les liquidacions corresponents a l'annualitat 2010 de molts ajuntaments per tal de poder disposar d'una radiografia d'on som. Preparar i presentar les bases per atorgar ajuts als ajuntaments que contrac-tin serveis que els permetin dissenyar plans d'estalvi.

Posar a l'abast dels ajuntaments instruments per avançar cap a la sostenibilitat econòmica –hi insistia molt en aquesta qüestió. S'han acordat accions amb les diputacions per tal de prioritzar l'elaboració de plans econòmics financers per als municipis en situació de desequilibri financer, que malauradament –malauradament– són molts. I s'anirà incorporant en els nous programes d'ajuts i inversions criteris que fomentin –una altra vegada entrem en el mateix– mesures de contenció de l'estalvi. Finalment, i me'n deixaré alguna, s'han iniciat converses, i així va posar-ho de manifest, amb el Govern central per agilitzar la posada en marxa de mesures d'ajuda als ajuntaments encaminades a resoldre la situació actual, i que s'ha intentat garantir el finançament suficient als ens locals mantenint el Fons de cooperació local, mantenint una aposta pel Pla únic d'obres i serveis.

Amb la moció aprovada al maig i els compromisos i el posicionament clar i inequívoc de la vicepresidenta n'haurien d'haver tingut prou. Nosaltres en teníem prou. I entenem que aquesta moció és del tot sobrer. Però algú sembla que volia quedar bé amb el món local.

Senyora Ventura, que després de set anys governant aquí i allà se'ns demani passar de les paraules als fets té la seva gràcia –té la seva gràcia. Que se'ns demani fer públic el deute de la Generalitat amb consells comarcals i altres ens locals, imagino que no només des del mes de novembre de l'any passat, sinó d'abans, també té la seva gràcia. Que es demanin els compromisos plurianuals en vigor amb els ens locals, que es demani que es fixi un calendari de pagament, que es garanteixi –amb això hi estem d'acord– el manteniment de l'aportació econòmica de la Generalitat derivada d'acords de cànons de convenis ja signats, no em negaran –no em negaran– que, dit per qui ho proposa, té, si se'm permet, la seva conya.

El nostre posicionament és clar; va quedar clar el mes de maig amb el debat i votació de la moció a què he fet referència, va quedar clar amb la resposta de la vicepresidenta fa quinze dies i queda clar amb les accions que fa aquest Govern dia rere dia, accions de suport real al món local.

La situació en què han deixat la Generalitat –ahir el conseller Recoder deia que era una motxilla plena de rocs–, doncs, fa molt difícil, fa molt complicat complir segons quins compromisos que ara exigeix algú, i més tenint en compte que, i permeti'm dos exemples, hi han pendents de pagament al món local des de l'any 2004, des de l'any 2005, des de l'any 2006; hi han autoritzacions d'obres del Pla únic d'obres i serveis sense contrapartides pressupostàries per valor de 60 milions d'euros, etcètera.

La presidenta

Senyor diputat...

Joan Recasens i Guinot

S'ha d'actuar...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar.

Joan Recasens i Guinot

Acabo, presidenta. S'ha d'actuar amb responsabilitat. Ja he dit que era una moció sobrer; és una moció que els pot fer pujar els colors.

Nosaltres vam presentar esmenes als punts..., vam presentar quatre esmenes; les dues primeres han estat transaccionades, la resta, no. I, per tant, demanarem votació separada dels punts tercer i quart.

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

A continuació, per fixar la posició, té la paraula en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Gràcies, molt honorable presidenta. Il·lustres diputades i diputats, honorables membres del Govern, no hem presentat cap esmena a la totalitat a aquesta moció. I, per tant, votarem a favor del seu contingut, específicament del que se'ns ha repartit ara per la senyora Ventura com a proposta de transacció, per dues raons.

En primer lloc, perquè és d'aquesta mena de mocions que, com que després no es compliran, dona completament igual. És a dir, el Govern no complirà això, no farà públics aquests compromisos, no abonarà als ens locals, no enviarà aquesta documentació, etcètera.

Per l'altra banda, també ens crida molt l'atenció que un dret dels ciutadans, segons la Llei 30/92, que és tenir accés a la documentació pública, aquí s'hagi de fer per un acord parlamentari, el fet de tenir accés a una documentació que consta en una administració pública. Però, bé, doncs, si s'ha de fer per un acord parlamentari, que per altra banda no es complirà, el fet que el Govern compleixi les seves obligacions amb tots els ciutadans, que és donar accés a la documentació pública, doncs, en aquesta mena de món virtual que es viu aquí, ja em sembla bé.

I, per l'altra, perquè no es parla del tema de fons. I el tema de fons és els diners que se'n van a Espanya i no tornen. Uns, perquè estan d'acord que aquests diners se'n vagin a Espanya i no tornin, més de 22.000 milions d'euros, i els altres, perquè no hi estan d'acord però no fan res per evitar-ho. Amb la qual cosa per això estan escanyats els ajuntaments catalans, per això està escanyada la Generalitat, per això està escanyada Catalunya. Sí, no em mirin amb aquesta cara d'expressió, és a dir, si aquests diners es dediquessin als ajuntaments, el seu pressupost es multiplicaria per tres, es triplicaria, no caldria fer cap mena de rebaixa, ni caldria que estiguéssim pidolant al Govern espanyol que no hagin de tornar els diners que, de menys, se'ns van robar fa dos anys.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Núria Ventura.

Núria Ventura Brusca

Sí; gràcies, presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, per a posicionar-me amb relació a les esmenes, algunes ja avançades pels mateixos grups parlamentaris. No ha estat fàcil poder incorporar-les totes tal com estaven plantejades, però crec que tots els grups hem fet un esforç per a posar-nos d'acord, no ho hem aconseguit al cent per cent, però el text final de la moció crec que prova l'esforç que hem fet.

Hem acceptat les esmenes 1 i 4 d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa; no acceptarem la 3, perquè considerem que parlar d'un programa concret obria la porta a introduir-ne d'altres, i hem transaccionat també la 2 i la 5.

Hem transaccionat l'1 i la 2 de Ciutadans, igual que l'1 i la 2 de Convergència i Unió, que feien referència al termini per a fer públic el deute de la Generalitat amb els ajuntaments i els compromisos plurianuals, que quedaria fixat en dos mesos. I del Grup de Convergència i Unió no hem acceptat en este cas la 3 i la 4.

Hem incorporat també les esmenes 1 i 2 del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i la 2 del Partit Popular, i hem transaccionat l'1 del mateix Partit Popular.

Entenem, sincerament, que totes aquestes esmenes milloren la moció i evidentment mostren també la voluntat de consens de la majoria dels diputats i diputades d'aquesta cambra.

Només un apunt, senyor Recasens. El que té la seva gràcia, crec, és que després de deu mesos de govern, continuen fent d'oposició i perdent el temps buscant falsos culpables. Assumeixin ja les responsabilitats que els pertoquen després d'aquest temps de govern. *(Remor de veus.)*

Marquem en aquesta moció el termini per fer públic el deute de la Generalitat, tant l'agregat com el desagregat, amb els ajuntaments. I també demanem abonar als ens locals abans d'acabar el 2011 els deutes pendents i, en el cas que això no siga possible, fixar evidentment aquest calendari que donaria garanties, que donaria seguretat als ajuntaments de cara als propers exercicis.

Parlem també en la moció, evidentment, d'aplicar el principi de lleialtat institucional; cal que els ajuntaments sàpiguen què és el que fa en cada moment la Generalitat.

Creiem sincerament que el text que avui aprovarem és un bon inici perquè comencin a caminar junts el Govern i els ajuntaments, amb el suport de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra. Només lamentar en este cas aquest no-suport, diguem-ne, a alguns punts de la moció per part del grup que dona suport al Govern.

Entenem que és el que esperen els ciutadans i ciutadanes de nosaltres, dels diputats i diputades, i que, per tant, no entendrien que cadascú anés per la seva banda, igual com tampoc entendrien que s'aprovi una moció avui aquí, siga amb els vots d'uns o dels altres, amb els vots de la majoria, i que després no es compleixi, com lamentablement ha succeït en alguna ocasió.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Senyora diputada, ens hauria de fer arribar l'esmena transaccional...

(Joan Recasens i Guinot demana per parlar.) Senyor Recasens? *(Veus de fons.)* Trenta segons.

Joan Recasens i Guinot

Menys, presidenta. Senyora Ventura, nosaltres no només assumim les nostres responsabilitats, sinó que malauradament hem d'assumir les seves, les que vos-tès no van complir.

Moltes gràcies.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Turull...

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta; demanaríem votació separada dels punts 3 i 4.

La presidenta

Tres i 4; d'acord. La resta es pot votar conjuntament?

(Pausa llarga.)

Passem a la votació de la moció amb les esmenes incorporades i transaccionades, que consta de nou punts.

I votarem, en primer lloc, els punts 3 i 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor i 61 en contra.

Votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 129 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels serveis sanitaris públics (tram. 302-00068/09)

Passem al punt següent de l'ordre del dia, que és el divuitè, i és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels serveis sanitaris públics.

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Josep Maria Sabaté.

(Pausa llarga.)

Ja pot començar, senyor Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades, la moció que presentem avui el Grup Socialista vol, insta que el Parlament insti el Govern, però, a parar les retallades d'immediat. Així es diu en el primer punt. La resta de punts volen indicar el full de ruta per a recuperar la credibilitat del sistema de salut. Però és condició indispensable que pari aquesta situació, aquesta situació que nosaltres podem qualificar de disbauxa. Si no, ja és massa tard per a recuperar la credibilitat.

Saben, diputats i diputades, que no era necessari forçar tant la màquina. Ja hi ha gent que ha pres mal; les retallades comencen a tenir rostre. Els ciutadans assistim amb perplexitat a una contínua degradació dels serveis de salut. L'allargament de les llistes d'espera en proves diagnòstiques i visites d'especialistes provoca un notable increment en el temps d'espera de les intervencions quirúrgiques, amb la consegüent pèrdua de qualitat dels serveis de salut. I, a més, el conseller Ruiz ens ha apagat el llum del Departament de Salut; la manca de transparència en la seva gestió així ho evidencia.

La política del Govern en salut consisteix a reduir la capacitat productiva dels centres i hospitals de provisió pública per fer que la ciutadania que ho pot pagar vagi al sector privat i, així, aclarir els escenaris per fer créixer el sector privat a costa del públic, tot seguint el model americà, que tant agrada a alguns membres del Govern actual. I, si no, llegeixin l'informe sobre l'ICS que ahir el president Mas ens va recomanar al Ple. I ho podem entendre, cap on ens porten. No el critiquem de moment, perquè no l'hem vist, no ens l'han facilitat.

Per cert, no som els governs d'esquerres qui decideix que a cada àrea bàsica ha d'haver-hi un servei d'atenció continuada i urgent; no som nosaltres, això ve de lluny, del Govern del conseller Trias, recordo. Som nosaltres que construïm un nou mapa sanitari, el nou mapa sanitari que impulsa la consellera Geli, mapa sanitari que permet després fer un pla d'innovació, que ens permet començar a revisar la situació, àrea bàsica per àrea bàsica, centre d'atenció primària per centre d'atenció primària. Aquest és el relat, senyors i senyores diputats, no n'hi ha d'altre. O sigui, els demano que siguin prudents amb algunes consignes als territoris sobre el que suposa tenir centres oberts amb baixa activitat a la nit. Ho van inventar i posar en pràctica vostès i nosaltres ho vam mantenir, mentre no vam generar els instruments de consens necessaris per a fer-ne una revisió.

Què ens volen contar, ara? Quan els professionals i els usuaris del sistema sanitari estan reprovant les polítiques del Govern del president Mas, costa d'entendre les complicitats, costa d'entendre algunes complicitats, sobretot de gestors i patronals, amb el Govern i

amb aquesta reestructuració sectorial endegada, que no es pot dir d'altra manera. Quan foren capaços d'impugnar els pressupostos de la Generalitat en matèria de salut l'any 2009, per insuficients, deien, i per intervencionistes, ens volien fer creure –ho recorden, vostès, això?–, ara callen o parlen de coses que no els toca, copagaments i altres, per exemple; aquestes patronals ho estan fent. Benvingudes les opinions que puguin dir sobre quina és la situació, però no poden sentenciar ni tenen autoritat després d'aquesta situació que es va produir l'any 2009. I vostès, que tenen el Govern de la Generalitat, així ho haurien de recordar-los-ho. Però què els heu donat perquè canviïn en tan poc temps, aquests senyors? Oportunitats de negoci?, pistes per tenir-les? Ahir el Govern ja ens va mostrar part d'aquesta agenda oculta.

Mirin, la Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària està denunciant cada dia que les retallades econòmiques estan provocant retards en els diagnòstics i que s'ha traspasat la línia vermella en l'atenció als pacients. Les retallades, com deia, tenen rostre i conseqüències. Els professionals no poden assumir la responsabilitat de garantir la qualitat del sistema de salut tal com pretenia el Govern amb el decret del 12 d'abril. I és per això que cal que s'aturin aquestes retallades.

Senyores i senyors diputats, esperem els seus posicionaments respecte a la nostra moció. Avui tenim l'oportunitat, tots plegats, de parar aquestes retallades i refer el consens trencat que vam ser capaços de mantenir tots plegats durant trenta anys.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller de Salut... Bé, el Partit Popular hem presentat unes esmenes per tal de millorar el sentit del fons de la qüestió, el fons de la moció que presenta el Grup Parlamentari Socialista, tot i que compartim absolutament..., i ja li dic des d'aquí, senyor Sabaté, que compartim absolutament el fons de la moció, l'esperit de la moció i el sentit d'aquesta. Potser discrepem en els terminis, i d'aquí, doncs, que en els primers punts pensem que aquests terminis que vostès estan fixant, que parlen sempre, fan referència a l'últim trimestre de 2011, parlant, especificant concretament que sigui durant el mes de novembre del 2011, nosaltres considerem que són terminis massa restrictius, que sabem, a més, que no es compliran. De fet, el mes de novembre el tenim ja aquí, doncs, diguem-ne, pràcticament la setmana vinent.

El primer punt, que és al qual vostès, doncs, donen més importància en aquesta moció, parla, sempre parla de deixar sense efecte les retallades preses durant el darrer trimestre del 2011. Hem de tenir en comp-

te, senyor diputat, que les mesures més importants, les pitjors mesures que es van prendre, ho van ser durant l'estiu, i també durant el mes de setembre, i d'aquestes no en parlem, d'aquestes vostès no en parlen; només parlen de les que s'han pres a partir del dia 1 d'octubre. Permeti'm que li digui que nosaltres no hi estem d'acord, amb els terminis que vostès estan fixant.

En el punt 4 no compartim..., no hi estem d'acord. Saben perfectament que nosaltres creiem que els governs territorials, doncs, com a mínim s'haurien de refer, en el sentit de com estaven estructurats fins ara.

I les esmenes que nosaltres hem presentat, com li deia, són amb referència als punts 5 i 6, per tal, doncs, de fixar que aquests terminis que vostès deien, d'impulsar novament, de continuar, diguem-ne..., nosaltres creiem que cal impulsar la recerca, la innovació i la transferència del coneixement, de la mateixa manera que vostès deien...

I és en aquest sentit, doncs, que nosaltres hem presentat aquestes esmenes, ja li ho dic, compartint el fons de la moció. Però sap perfectament que fa pocs minuts hem aconseguit que el Govern de Catalunya reconegui que ha comès errors també en matèria de salut, hem aconseguit que el Govern de Catalunya reconegui que aquests errors han sigut molt importants i han afectat d'una forma important el nostre sistema de salut, i hem aconseguit que el Govern de Catalunya prengui mesures per rectificar aquells errors que havien pres fins ara. El Partit Popular de Catalunya tenim capacitat, doncs, per fer que el Govern de Catalunya rectifiqui els seus errors i les polítiques socials en matèria de salut preses fins ara. Doncs, avui hem aconseguit, gràcies al Partit Popular, que es reobri, que s'obri una porta per tal que els tancaments que s'han dut a terme fins ara es puguin reobrir, es puguin revisar i, en tot cas, i si escau, modificar aquests tancaments.

Res més. Moltes gràcies, senyora presidenta, honorable conseller.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Honorable conseller... Senyores diputades, senyors diputats, bé, aquesta moció que han presentat torna a donar l'oportunitat de fer rectificar al Govern o com a mínim aturar el Govern, si al diputat Cañas no li agrada «rectificar»; molt bé, aturar-lo en aquestes polítiques de despropòsit. Però, clar, després del debat que hem tingut en l'anterior moció, doncs, sincerament, no venim gaire esperançats, i amb més escepticisme, si escau, que en l'anterior.

Nosaltres entenem que avui el que hem de demostrar tots els grups parlamentaris és si hi ha voluntat o no d'aturar aquest despropòsit. I, per tant, el punt 1 és el que és el substancial.

I permeti'm un comentari, senyora García. Jo crec que no s'aguanta per enlloc que vostès, en comptes de presentar una esmena variant els terminis d'on posar la frontera de les retallades, diguin que no votaran el punt d'aturar les retallades. Dic, es poden fer tots els papers de l'auca en aquest Parlament, però és que al final també ja ens anem coneixent. I, per tant, si vostès no voten aturar les retallades en salut, que és el que estan causant els despropòsits actuals, és per alguna cosa, no perquè els terminis els semblin insuficients.

Bé, la resta, en què nosaltres hem anat presentant esmenes de concreció, entenem que queda com un brindis al sol o full de ruta, però entenem que avui el que toca i el que és substancial, i més en un dia com avui, doncs, és precisament aturar aquestes retallades continuades. I més després, també, del que acabem de viure amb la moció. La senyora García deia que ells havien aconseguit dir que el Govern s'havia equivocat. Doncs, sincerament, la veritat és que no ho hem vist en la moció ni en les transaccions que han pactat. I, a més, el que han pactat és continuar tancant serveis als centres, o obrir aquesta possibilitat; o pactar que els pressupostos de Salut continuaran retallats respecte als del 2010.

I crec que també és hora que tots vegem el que està passant, la coincidència també de models, per la precarització dels serveis públics, les condicions dels professionals, amb un objectiu clar, que va més enllà. És a dir, l'orientació de les retallades demostra la voluntat de capgirar també el mateix sistema, i que hi hagi un abans i un després de la crisi, i que amb aquest dramatisme que posem sobre les finances de la Generalitat passem d'una salut al servei dels ciutadans a uns ciutadans al servei del negoci de la salut. I les notícies d'ahir eren molt dolentes. Però per això creiem que és molt important fer pinya avui, és a dir, que tothom pugui fer capgirar les polítiques del Govern i que votem el punt 1, aturar les retallades.

Però tan important com això també –i aquí també em dirigeixo al grup que presenta la moció, i també als altres grups– és aturar la legislació que pot fer possible el desmantellament dels serveis públics de salut. I avui nosaltres entenem que no es poden defensar els pressupostos de salut, però tampoc es poden defensar les lleis òmnibus o d'agilitat administrativa, que posen les bases per a la fragmentació de l'ICS. Després no ens podem fer els sorpresos. Nosaltres fa quinze dies ja li ho vam dir també al conseller; és a dir, per què és aquest model?, quines són aquestes mesures? Per anar cap aquí? I nosaltres sabem que aquest discurs de la racionalització és un paraigua on hi cap tot: des de la supressió del Memorial Democràtic a les polítiques de participació, d'avaluació ambiental o l'habitatge social; tot hi cap, en les polítiques de racionalització. I també el sector públic que fa nosa.

Però si és justificable des d'algun punt de vista que en una llei que va d'agilitzar, d'integrar, d'eliminar organismes i d'unificar-los en altres més grans, precisament l'ICS, que és l'empresa més gran del país, la decidim trossejar? No té cap mena de sentit, precisament en aquest discurs de la racionalitat. Avui l'ICS és competitiu precisament perquè pot com-

prar i fer economies d'escala amb les seves compres, perquè pot tenir una xarxa molt més transparent, perquè pot compartir informació, i això és el que el fa molt més competitiu. Nosaltres, és veritat, tenim certes diferències amb el Grup Socialista sobre, també, aquest model. Nosaltres estem per l'autonomia de gestió. Això sí, pel que no estem és per l'atomització de l'ICS i que cadascú..., hi hagin espais de negoci en el marc dels serveis públics.

Nosaltres hem presentat esmenes a la seva moció, entenent que allò substancial és el punt 1 i aturar les retallades, en la línia d'anar més orientats a enfortir la participació, i no tant els espais de direcció, a l'hora de fer aquesta reorganització de serveis. I una altra vegada tornem a fer incidència, quan parlen de llistes d'espera, en aspectes de transparència, publicitat de les dades, per no fer-nos trampes al solitari.

Doncs, gràcies, diputats, diputades.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Honorable presidenta, honorable *conseller*, diputados y diputadas, yo tenía entendido que eliminaban ustedes todos los puntos de la moción excepto el primero, ¿no? (*Pausa.*) Vale, bueno, no se me había anunciado; lo siento si le he pisado el anuncio. Más que nada por situar el debate.

Porque el debate, al final, es mucho más sencillo y a la vez mucho más complejo. El debate es qué modelo sanitario queremos para Cataluña en los próximos años. Llevamos un año perdido con anuncios en prensa, en entrevistas, en conferencias, apuntados en la ley ómnibus famosa, pero que no se concretan en algo tan sencillo como un plan integral o un plan de salud para Cataluña, que sería y debe ser la gran tarea de este Gobierno: presentar a esta cámara y al conjunto de ciudadanos qué modelo de salud quiere para nuestra comunidad. Y en función de eso entenderemos algunas medidas, no entenderemos otras, pero todo lo pondremos y lo podemos relacionar dentro de un objetivo, con un itinerario, con una ruta.

Esa debía haber sido la principal función de un gobierno que cogió un departamento con una coyuntura económica dramática, que ha gestionado una situación tremendamente difícil, que la sigue gestionando, y que la excepcionalidad del momento requería una decisión excepcional: plantear a esta cámara o en la comisión o en este Pleno cuál era el itinerario a seguir por la consejería y tranquilizar a la ciudadanía y al conjunto de fuerzas parlamentarias. Ese debería haber sido el principal objetivo, entonces no habríamos perdido..., no digo perdido el tiempo porque estamos aquí para hacer esto, pero abandonaríamos esa lógica política terrible que acaba contaminando a la sociedad y a la propia política.

Ver cómo se presentan mociones que solo tienen como intención generar titulares... Aquí no se ganan votaciones, no se le gana al Gobierno, se ganan titulares. Algunos vienen aquí a ganar titulares, porque ganan titulares; porque, si no hubieran querido ganar titulares, si hubieran querido forzar una determinada línea estratégica de su Gobierno en el área de salud, lo hubieran hecho en las votaciones de los presupuestos. Porque, repito, las acciones, las acciones concretas de las consejerías se determinan por sus recursos y por sus planes presentados en los presupuestos. Pero como aquí muchos solo vienen a ganar titulares...

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

...perdone, finalizo-, votaciones, pero no a cambiar políticas, porque probablemente las comparten en el fondo, nos encontramos en esta situación.

Por lo tanto, yo le requiero, presidente..., nosotros apoyaremos el punto que ustedes proponen, pero espero que vayamos un poquito más allá.

Gracias, presidenta; gracias, *conseller*, diputados.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, bé, s'han retirat tots els punts de la moció excepte el punt primer. Per tant, ens atendrem en aquest punt. Li hem de dir al grup proponent que votarem a favor del punt, el considerem lògic.

Ja hem dit abans que el sistema de salut a Catalunya és el sistema més econòmic d'Europa, tenint en compte la població que és atesa. És una dada que em sembla que ara ens n'oblidem en aquest Parlament de Catalunya, però el sistema més econòmic d'Europa és el sistema més eficient d'Europa. I, per tant, quan s'estan fent retallades no s'està abordant el problema de fons. I és que el problema és que tenim el pitjor sistema de finançament del sistema sanitari d'Europa. Aquest és el problema de fons, perquè eficient ho és. Digui'm un sistema sanitari que atengui una població de 7,5 milions de ciutadans amb un finançament *per capita* inferior al mateix nivell de qualitat que el sistema sanitari català. Aquesta és la qüestió fonamental.

I no hi ha canvi possible de model sanitari. No ens enganyem! Només hi pot haver un canvi de model sanitari si podem controlar la política fiscal, perquè tots els canvis de model sanitaris que s'estan fent a Europa són a partir de compensar, a través de la política fiscal, un ús més racional per part del ciutadà al sistema sanitari. És el que estan fent a Andorra, és el que fan a França, és el que fan a molts països que poden controlar aquesta política fiscal.

Fragmentar l'Institut Català de la Salut l'únic que farem és centrifugar el problema. I passarà el següent: o bé no podran pagar als proveïdors sanitaris, perquè això és el que acabarà passant que no es podran pagar els proveïdors sanitaris, o bé els proveïdors sanitaris faran unes llistes d'espera tan bèsties que acabaran provocant un conflicte social de primer ordre. Si no s'introdueix el copagament, que tampoc tenim competències per fer-ho, cosa que acabarà provocant un altre conflicte social de primer ordre, perquè la gent no té diners per pagar la sanitat ni per fer un copagament a través de proveïdors externs.

No amaguem el cap sota l'ala. Estem equivocant-nos completament si al que anem per solucionar el problema de finançament que té el sistema sanitari català és a centrifugar el problema a proveïdors tercers que acabaran, com els passa als hospitals concertats del nostre país, amb uns problemes enormes i amb un col·lapse respecte a la seva pròpia viabilitat.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, bé, jo avui tinc l'oportunitat de donar una resposta a la diputada, a la senyora Laia Bonet, que diu que Esquerra a vegades la confon. Jo també he de dir, avui, que amb aquesta moció presentada pel Partit dels Socialistes també em confon bastant amb la que s'ha presentat anteriorment per part del Partit Popular. Per tant, a vegades aquestes identificacions, doncs, són possibles en el Parlament de Catalunya.

Mireu, Esquerra Republicana de Catalunya donarem suport a la moció, que, presentada pel Grup del Partit Socialista i, a més a més, ara més que mai amb el fet que, doncs, estarem votant només el primer punt, que és..., que això em permet enllaçar amb la meua altra intervenció que demanava això: que es posessin els comptadors a zero i que es busquessin solucions, evidentment solucions diferents a les que s'han presentat fins ara.

Esquerra Republicana de Catalunya, des del primer dia i des d'aquest faristol, li hem demanat a l'honorable conseller que tiri endavant, que lideri un pacte per la sostenibilitat i la qualitat del sistema de salut. Un pacte que, evidentment, sigui basat en la transparència i en el diàleg amb tots els agents implicats i que ens permeti establir un full de ruta que sigui àmpliament –àmpliament–, perquè no ho serà en la seva totalitat, però, que sigui àmpliament compartit per tots.

Però tot el que està passant en el nostre sistema sanitari, i amb una presa de decisions unilaterals, moltes vegades condicionades també perquè aquestes decisions s'han de prendre perquè el moment així ho exigeix, però que molts vegades també són decisions de pinyó fix, està provocant un malestar generalitzat a tots els professionals, i també als usuaris i a les usu-

àries. I això sembla que no tingui aturador. I també fa que cada dia, cada dia que passa –cada dia que passa–, la possibilitat d'arribar a un acord sigui més llunyana, per no dir, honorable conseller, que sigui impossible. Jo crec que en aquest moment caldran moltes dosis de rectificació i moltes maneres diferents d'actuar, per part de la conselleria, si volem arribar en aquest acord a l'hora de poder establir aquest full de ruta àmpliament compartit per tots.

Vostè fa pocs dies, l'honorable conseller, ens convidava a una reunió, una reunió personal, en la qual ens explicava amb detall, de manera directa, les retallades, però, sobretot, el nou model de gestió de les llistes d'espera, entre altres qüestions. I el que és sorprenent és que en una reunió d'aquest tipus, doncs, es va obviar d'informar-nos als grups parlamentaris del que ens hem assabentat per la premsa durant aquests dies, que és la fragmentació, el desmantellament, diguem-ne com vulguem, de l'ICS, del que és més important, de quins són els objectius que es pretenen amb aquesta fragmentació.

Jo crec que, en lloc d'anar-nos dosificant, com estem fent fins ara, els sobresalts, crec que és hora que es presenti –que es presenti–, d'una vegada, el Pla de salut 2011-2014, i, sobretot, que s'escoltin els professionals –que s'escoltin els professionals. Perquè jo estic convençuda que de parlar es parla molt, però també falta una segona part que és escoltar els professionals. Perquè, si són certes les notícies que ens han arribat, via premsa, perquè no les tenim per cap altre mitjà..., bé, aquest Govern farà el que altres comunitats, en aquest cas governades per partits molt més conservadors i molt més lliberals, no s'han vist amb cor de tirar endavant. I, a hores d'ara, jo em pregunto que la filtració d'un document intern d'un departament de treball, del departament, que és un document intern de treball, aquesta filtració, doncs, evidentment, d'on surt? –d'on surt? I, si surt del mateix Departament de Treball, la pregunta és: què es pretén aconseguir en aquest moment amb la filtració d'aquest document?, en un moment en què no hem arribat a un acord amb els agents socials i un moment en què hi ha una inseguretat i una por de tots els professionals de l'ICS pel que fa a les seves condicions laborals.

Per tant, hi insisteixo: posin el comptador a zero, busquin solucions consensuades, perquè, avui dia, tenim hospitals que no els tenim en ple rendiment, s'estan incrementant llistes d'espera i farem, ara, aturades de ponts, de caps de setmana; però, jo, sobretot, el que demano és que siguem molt clars i relatem a la ciutadania quina és la situació actual de la salut a Catalunya, quines són les llistes d'espera... Transparència, sobretot transparència, per tindre informació fidedigna del que està passant en el nostre sistema de salut.

Per acabar, presidenta, només demanar-li, tot i que ho han retirat del punt, però jo aquest punt el veia molt adient, que era que també es restablís aquest diàleg amb els consells de govern territorials de salut per informar-los; però, sobretot, per escoltar el que està passant al territori. El territori està revoltat i el territori no són ara els professionals, sinó també són els usuaris

o les usuàries que demanen que se'ls escolti i que no tots passin pel mateix aturador.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Maria Assumpció Laïlla.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Molt honorable presidenta, honorable conseller, diputats i diputades, abans de res vull fer dues constatacions sobre aquesta moció que avui debatem, presentada pel Partit Socialista, posterior a la interpell·lació feta a l'últim Ple per l'honorable diputada Marina Geli i que avui ha defensat el senyor Sabaté.

Per una banda, aquesta moció entenc que no respon al que, segons la senyora Geli, era una interpell·lació de mà estesa. I, a més a més, crec que aquesta moció el que pretén és posar en qüestió tot el conjunt de la política sanitària desenvolupada pel Govern aquests mesos, i està lluny de ser constructiva, sinó que fa un plantejament de retorn a un punt zero, que, si em permeten, és un punt menys dur del qual partia aquest Govern no fa ni tan sols un any.

I, a banda d'això, veig també que se li han sumat..., ja no només de vostès, sinó també d'altres grups de la cambra, doncs, uns posicionaments basats en aquest cas, en un punt que és de l'ICS, d'un informe que va sortir ahir a premsa, per tant, molt condicionats els posicionaments en funció del que va dient la premsa.

I només vull recordar que..., el que una part del que ha sortit i que vostès han criticat i qüestionat, entenc que els grups parlamentaris en són coneixedors perquè forma part d'una llei que està, en aquests moments, en tràmit parlamentari, i que, a més a més, el conseller en actes públics ja n'ha parlat..., per tant, em temo que és el preludi de la campanya que ens ve. Però, com deia, és una moció que, tot i que des de CiU preteníem estudiar i treballar per tal, veritablement, doncs, de poder donar suport a un text presentat, ens és difícil recolzar i ni tan sols presentar-hi esmenes, perquè hauria canviat radicalment el sentit de la seva moció.

I ho dic perquè nosaltres, centrant-nos només en l'aspecte dels terminis, sobta la celeritat en què demanen tota una sèrie d'accions a aquest Govern: elaborar un pla de salut; desenvolupar un model integral de llistes d'espera, incloent-hi les visites d'especialistes, proves diagnòstiques i totes les intervencions quirúrgiques; actualitzacions de tots els plans directors; elaborar un nou model de governança, un nou pla de qualitat de salut pública, etcètera. I tot això en un període no superior a tres mesos.

Home, senyora Geli i senyor Sabaté..., que vostès van tenir responsabilitats sobre tot això durant set anys! I, per què no ho van fer quan vostès governaven?, i ara exigeixen, la majoria d'elles, de totes aquestes accions, fer-les a un govern que porta tot just deu mesos i, a més a més, en un mes?

No cal dir que el Govern, òbviament, treballa en tots i cadascun dels punts que vostès van proposant, però, convindran amb mi que, tot i que poden dir, i no dubto que ho diran, doncs, que ja hi havia feines avançades..., escoltin, el que no podem fer és tornar al seu model de governança, entre altres coses perquè la situació econòmica no és sostenible, ni és la mateixa ara que fa un any o, com a mínim, nosaltres ens l'hem trobada diferent del que creïem d'ara fa un any; les necessitats d'atenció sanitària també han canviat, que és el més important, la necessitat de l'usuari d'aquest sistema de salut, i, òbviament, també, el Govern ha canviat, i, per tant, la mirada que pot donar sobre el sistema sanitari.

Per tant, el nostre posicionament és de rebuig al conjunt de la moció, exceptuant els dos últims punts, en què compartim la importància, doncs, de la potenciació de la recerca i de la innovació, igual que també compartim la importància, precisament, del Pacte per a la sostenibilitat, la qualitat i l'equitat del sistema. El que no podem compartir, com poden suposar, és el to en què ho posen que donen per entès, doncs, que en aquests moments tot això no s'està treballant.

Per tant, nosaltres en aquest punt..., no sé si ni posicionar-me perquè altres diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula han avançat, doncs, que eren uns punts que es retiraven, però, en qualsevol cas, nosaltres en aquests dos últims punts sí que compartíem la importància que se'ls està donant per tal de seguir potenciant tot això.

El Govern, a més, ja ha anunciat, i a més així s'ha fet arribar als diferents grups parlamentaris, que està elaborant un pla de salut 2011-2014 amb la participació de tots els agents implicats, també dels grups parlamentaris. I és en funció d'aquest pla, òbviament, que se'n derivarà també un nou pla de governança del sistema sanitari en la línia de garantir l'atenció pública de qualitat –ho torno a repetir, pública i de qualitat–, millorant també tots aquells aspectes relacionats a millorar la gestió del sistema per fer-la més eficient i sostenible, i essent també molt més adequada als canvis que òbviament es produeixen a les necessitats de salut i d'atenció de la població de Catalunya.

I ja, per acabar, només una frase que va dir Maquiavel: «Val més fer i penedir-se, que no fer i penedir-se també.»

I, per tant, el que els demano és que la mà estesa que van oferir al Govern no es quedi només en la paraula, sinó que també es tradueixi en fets aquí al Parlament.

Gràcies, presidenta, honorable conseller.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Maria Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Sí; moltes gràcies, presidenta. Permeti'm, abans de referir-me al posicionament de les esmenes i al llarg de la moció, que alguna cosa ja se'ns ha avançat, fer una

reflexió conjunta. Miri, els punts de la moció..., quan parlàvem de terminis, pràcticament, i el conseller ho sap –que el saludo, conseller–, estava pràcticament tot embastat, era fàcil fer-ho; no és qüestió de terminis.

Però permeti'm alguna reflexió. «El sector salut està destinat a ser un dels motors econòmics d'un model productiu renovat, centrat en sectors innovadors amb potencial exportador i d'atracció de capital. I això, principalment, és per tres motius. El primer, en primer lloc, el dinamisme d'una demanda creixent derivada de l'augment de l'esperança de vida convertirà el sector en una font important d'ocupació qualificada, ara i en el futur. El segon motiu és l'elevada capacitat d'arrossegament d'unes activitats que mobilitzen molts recursos i estan molt externalitzades. I la tercera raó és la generació de coneixement pròpia d'un sector que marca estàndards tecnològics i serveis com a plataforma d'internacionalització per a la resta del teixit productiu lligat a les activitats sanitàries. Aquests tres factors, sumats al fet que el sector de la salut constitueix un pilar fonamental per a l'estat del benestar i la cohesió social, fan que el sector sigui un motor d'innovació i el situen al capdavant d'una transformació que ja estava en marxa.» Són paraules del senyor Miquel Valls, president de la Cambra Oficial del Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, en la presentació de l'estudi El sector salut a Catalunya el desembre del 2009.

Els qui porten la política econòmica del Govern de Convergència i Unió no hi devien ser, allí. Però el conseller sí que hi era, estàvem junts, estava amb mi aquell dia, i es mostrava molt satisfet que per primer cop es considerava públicament la condició del sector salut com a part dels sectors productius de Catalunya. La salut ha de formar part de la solució, i estem fent que sigui un problema. I en això no hi podem estar mai d'acord.

Mirin un exercici econòmic –i acabaré ràpid. Si vostès agafen el pressupost del 2003 i sumen tots els acords retributius i millores salarials que vam pactar tots conjuntament, li donarà gairebé el pressupost del 2010. Què vol dir, això? Unes grans millores en eficiència, degudes als nostres magnífics professionals, que ja no poden aguantar més amb les mesures de rebaixa del sou. Hi facin un respecte i facin un esforç, si us plau.

Miri, per aquest motiu, senyora presidenta, li prego que ens permeti presentar a votació únicament el primer punt de la nostra moció. I, per tant, retirarem la resta de punts. Anunciem una intervenció, una interpellació per parlar en un futur ple de tots aquests altres punts, que probablement ens podríem posar molt d'acord en terminis i altres qüestions que molt bé ha explicat la portaveu que m'ha precedit.

Els demano, diputats i diputades, que plantin cara a les retallades; no permetin que aquesta situació duri un dia més. Recolzin la nostra moció, i tots plegats recuperem la confiança dels ciutadans i professionals, retrobant el consens. Parin les retallades. Parin, si us plau, aquest discurs èpic i líric, i votin amb nosaltres aquest primer punt, que quedarà –l'únic– de la moció.

Moltes gràcies, presidenta.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Passem a votar la moció, que queda en el punt número 1.

Per tant, comença la votació.

Ha estat rebutjada per 53 vots a favor, 61 en contra i 15 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política social (tram. 302-00070/09)

Passem al punt dinovè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política social, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. (*Remor de veus.*) Té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana.

Si us plau, senyores diputades, senyors diputats...

(Pausa llarga.)

El vicepresident primer

Senyora diputada, quan vulgui.

Laura Massana Mas

Gràcies, president. Honorable conseller, vicepresidenta... Bé, el que inspira la moció que presentem és... –que la hi vam fer al conseller Cleries–, és de col·laborar per part del nostre grup a dotar d'instruments i capacitat a tots aquelles entitats i col·lectius de professionals que treballen per eradicar la pobresa i que lluiten contra l'exclusió social. I per això vam fer la interpellació, perquè amb aquella interpellació i amb aquesta moció el que volíem fer és que el Govern repensés la seva política d'ajustos socials com a mètode per fer front al dèficit. I a més a més volem fer una mica de pas endavant del que s'ha tractat fins ara, i també en alguns conceptes.

Des d'aquella interpellació ja han passat coses. Hi ha hagut unes compareixences sobre la renda mínima, també l'acte que va organitzar la taula de la lluita contra la pobresa. I és decebedor en un sentit. M'explicaré. És decebedor veure com s'utilitzen les dades sobre la pobresa, que si n'hi ha més o menys que en anys anteriors; un ball de xifres que no aporta solucions, entre altres coses perquè no es contempen casuístiques pròpies de cada moment, però tampoc perquè no es distingeix ni entre exclusió ni entre pobresa o pobresa severa. I no és així. És ben cert que hi ha molts punts en contacte entre la pobresa i l'exclusió, i de vegades punts de coexistència, però no és el mateix.

I nosaltres som dels que pensem, el nostre grup, que per mitigar la pobresa i l'exclusió..., no és únicament mitigar la pobresa econòmica, no. A nosaltres ens indigna i ens rebella, en aquest sentit, que les retallades que fa el Govern en la supressió de drets de ciutadania, drets socials, però també quan trenca l'equitat i la igualtat en l'accés a l'escola, en l'accés a la salut, el

que també fa és, en el fons, la realitat del que passa: que la pobresa el que és és fruit, igual que l'exclusió, i això sí que ho tenen en comú, de les desigualtats. I en aquest sentit va la moció, en quins instruments tenim per fer front a aquestes desigualtats i com els pot utilitzar el Govern de Catalunya o com els hauria d'utilitzar el Govern de Catalunya.

En el primer punt de la moció demanem la retirada, la suspensió del decret del desplegament de la Llei de renda mínima i tornar a on havíem iniciat... Així ho demanen les entitats del sector, ho demanen els sindicats, ho demanen tots els actors i actores, doncs, de la renda mínima. Ho vam veure clar: mai tanta pluralitat havia mostrat tanta unanimitat; des de Càritas fins a la Federació de Municipis. Per tant, retirem el decret, tornem-nos a asseure, parlem-ne.

En el segon punt, i aquí ja vull fer una apreciació. Dins del nou..., i aquí posa, en la moció, «nou pla contra la pobresa»..., que això ho superarem amb unes esmenes, perquè ens hem emplaçat a tenir un nou pacte, un nou pacte contra la pobresa, amb el qual estan d'acord les entitats. Aquí el que volem és fer allò que també ens demanen les entitats, el Col·legi de Treball Social, en fi, en general, totes les entitats, també la Taula del Tercer Sector, que ho posa com un dels seus punts de reivindicació, que és impulsar un estudi per implementar la renda garantida de ciutadania, perquè en un moment de crisi hem de garantir els ingressos mínims de totes les persones i fer efectiu el dret que tenim recollit a l'Estatut d'autonomia, en el seu article 24.3, on diu que les persones o famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida que els assegurí uns mínims de vida digna. I creiem que amb això i amb la renda mínima d'inserció podríem trobar un equilibri.

Creiem que és voluntat política. I així ho va dir la mateixa senyora Guiteras, presidenta de la taula. És voluntat política. I va dir una xifra que nosaltres fa molt temps que la diem: tan sols lluitant contra el frau fiscal, que és un 23 per cent, només atacant el 12 per cent d'aquest frau, podríem obtenir diners per a una renda bàsica de sis-cents euros.

En aquest segon punt hi ha un punt *b*, que és el pla..., dins d'aquest pla i d'aquest pacte per l'eradicació de la pobresa i per la inclusió, que seria que prestéssim especial atenció a la pobresa infantil. Sabem que hi han altres exclusions, sabem que hi han altres pobreses, però el que tenim i sabem del cert, aquells que ens preocupen la infància i les polítiques que li pertoquen, és el fet que són el col·lectiu amb més risc d'exclusió i són els més vulnerables, perquè no tenen veu pròpia.

També, en el punt tercer, fem un avenç en la Llei de l'autonomia personal, i és el dret a la vida independent; un dret que l'ONU, les Nacions Unides, diu que a Espanya i a Catalunya no es compleix amb plenitud. I també el veiem com un mode econòmic, un mode diferent per avançar en la desinstitucionalització i, doncs, per poder fer que les persones amb discapacitat també tinguin dret a aquesta igualtat i a aquesta equitat, que és el dret d'escollir si volen estar a casa o si volen estar en una residència.

Així mateix, hi ha un punt que és el suport al tercer sector. Si tots sabem que les aliances amb el tercer sector són les nostres, tots els grups parlamentaris ho tenim assumit així, doncs, donem-los els recursos que necessiten per atacar-ho. No donem 50 milions que no sabem on van ni com s'han repartit, ni amb quin... –perdó, 1 milió–, ni amb quin criteri. Fem –fem– que puguem, a través de programes, fer unes bones polítiques i estratègies contra l'exclusió. No n'hi ha prou que el senyor Duran digui que assumeix els vint punts que els planteja la taula. Com diria algú, fets, no paraules.

També els emplacem a complir uns compromisos que no s'han complert o s'han incomplert, o malament, que és el de fer efectiu el pagament a les residències geriàtriques i els centres de discapacitats en el temps i forma establerts, que no torni a passar la situació d'haver de buscar 50 milions, que, per cert, encara no sabem d'on han sortit, ni si tornaran a ser-hi. Volem, en això, rigor i que es compleixin els compromisos.

I també els emplacem a renovar el pacte amb els centres especials de treball; la subvenció extraordinària que el Govern de Catalunya, a través de l'anterior Govern d'esquerres, amb signatura de la consellera Serna, va complementar dels recursos que arriben de la conferència sectorial de l'Estat. Estan molt preocupats, els centres especials de treball, perquè no saben si podran rebre aquesta aportació. I sabem del cert que, sense aquesta aportació i amb la congelació que pateixen des del mes de maig, tindran moltes i moltíssimes dificultats per poder tirar endavant la seva tasca.

És una preocupació real; poden estar afectats també aquí quatre mil llocs de treball i molta tasca de moltes entitats que treballen, senyors consellers, per la igualtat i lluitant contra l'exclusió. El nostre Govern el que ha de fer són polítiques que liderin la lluita contra l'exclusió, no només polítiques que sembla que vagin en el sentit de fer beneficència. Ho va dir algú: la caritat ens humilia; la solidaritat, per tant, el repartiment, la redistribució de la riquesa, això ens dignifica i ens fa sortir de l'exclusió i de la pobresa.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. Han presentat esmenes a aquesta moció diversos grups. I, en primer terme, té la paraula l'il·lustre diputat d'Esquerra Republicana senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorables consellers, avui tenim la sort de tenir els dos consellers aquí, el que és responsable de la gestió del PIRMI i el que és responsable de la cohesió social del país, que en alguna forma o altra hi contribueix el PIRMI; jo crec que de forma molt substantiva.

En tot cas, l'altre dia, el dilluns passat, es va celebrar el Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa. I les entitats del tercer sector, que, a més a més, va-

ren comparèixer també fa alguns dies en aquesta cambra parlamentària, ens demanaven no només que apel·léssim a la solidaritat dels ciutadans i ciutadanes del país, que és molt bo que ho fem i nosaltres ho aplaudim, sinó que apel·léssim també a la responsabilitat del Govern per fer front i per estar a l'alçada de les circumstàncies en aquests moments de crisi econòmica.

La moció, que nosaltres recolzarem en la seva totalitat, planteja algunes coses de sentit comú, la primera de les quals és el tema de la renda mínima d'inserció. Nosaltres plantejarem en la propera sessió plenària una moció molt més extensa, segurament, en el tema de la renda mínima, però em sembla que hi ha un punt fonamental en el qual tots plegats, excepció feta del grup que dona suport al Govern, probablement ens posaríem d'acord, que és fer aturada, suspendre el decret que en el seu moment va aprovar el Govern de forma unilateral.

Per què demanem aquesta suspensió? Doncs, per una raó molt senzilla: perquè en el seu moment, l'any 97, totes les forces parlamentàries, totes i cadascuna de les quals estem aquí representades en aquest Parlament, vàrem donar suport a una llei de renda mínima que significava un gran acord de país, un gran pacte de país. I què fa el Govern? Doncs, modifica aquest gran acord de país no només d'esquena a les entitats, sinó també d'esquena a la resta de formacions polítiques. I nosaltres el que demanem o al que emplacem el Govern és a dir: «Intentem recuperar l'esperit i de la llei i, per tant, intentem recuperar el consens.»

Ens sembla una dada fonamental. Difícilment sense retirar aquest decret, difícilment sense fer marxa enrere, sense posar el comptador a zero, podrem construir polítiques de consens entre les diferents forces parlamentàries. Perquè és que el que passa és que, si no ho fem així, el Govern estarà actuant d'una forma que nosaltres entenem que no és la correcta i estarà fent una part del trajecte sense que hi hàgim pogut participar la resta de formacions polítiques.

L'altre aspecte que em sembla rellevant d'aquesta moció és allò que fa referència al Pacte nacional per a la inclusió social. Nosaltres hem presentat una esmena, precisament, per fer un incís en aquest acord de país. Es fa una referència a alguns elements que s'han d'incloure en aquest pacte. Nosaltres el que defensarem en la moció que presentarem al proper Ple és que hi hagi una avançada d'aquests treballs. Aquest pacte nacional segurament que tindrà un trajecte, esperem que pugui arribar a bon port, que pugui tenir el suport més ampli possible, però el que entenem és que en aquests moments de crisi, en aquests moments de dificultat, el que ens convé és que, utilitzant el grup de treball que ha creat el mateix Departament de Benestar i Família, intentem fer una avançada d'algunes mesures d'excepció que puguin aplicar-se i que puguin integrar-se dintre del pressupost de l'any 2012. Em sembla que ho demanem nosaltres i ho demanen també les entitats del tercer sector. Per tant, es tracta d'una mesura que al nostre entendre pot ser important.

Donarem suport també –tot i que, segons ens han manifestat, no tindrà el recolzament d'altres forces par-

lamentàries– a les entitats del tercer sector. És fonamental en aquests moments no només que reforcem el suport als ens locals, que estan a primera línia en allò que fa referència a la lluita contra la pobresa, sinó també que reforcem el paper que han de jugar les entitats del tercer sector. I nosaltres demanem aquí el que vàrem demanar en el seu moment en el debat de la Llei de pressupostos, i és que, com a mínim, es mantinguin d'acord amb allò que hi havia en el pressupost consolidat del 2010. No val, com ens diu el Govern, agafar com a referència un pressupost retallat. El que volem és que el suport de les entitats augmenti, i augmenti o, com a mínim, es mantingui d'acord amb el pressupost consolidat de l'any 2010. Ens sembla que és una eina útil, utilíssima, en aquests moments de crisi econòmica.

Hi han altres aspectes de la moció que tindran el vistiplau i que segurament que podrem aprovar per unanimitat. Ens sembla una bona via. Entenem que en aquests moments de dificultat econòmica els diferents grups parlamentaris han de saber construir acords; el que passa, que per construir acords –i reitero el que comentava anteriorment– el Govern ha d'intentar, com a mínim, tenir la modèstia de fer marxa enrere en alguns plantejaments que, més enllà d'estar d'acord o no en el contingut, tenen un aspecte pervers, i és que trenquen consensos, trenquen diàleg i trenquen confiança.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té ara la paraula la il·lustre diputada senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Senyor president, consellers, senyors i senyores diputats, la meua intervenció per parlar del sentit del vot i explicar les dues esmenes que hem presentat a aquesta moció.

En primer lloc, doncs, dir-los que recolzarem en la seva totalitat la moció presentada per Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa.

I després, comentar les dues esmenes que hem presentat i que la diputada Massana ens ha comunicat que accepta, que tenen a veure amb... Bé, és una moció que està a cavall entre la conselleria de Benestar i Família i la conselleria d'Empresa i Ocupació, i, concretament, sobre el que és el Pla contra la pobresa, que es diu així la moció, i en què nosaltres hem presentat esmena dient que ha de ser el Pacte nacional per a la inclusió i de lluita contra la pobresa.

De fet, començant per aquí, dir que potser la diputada Massana no s'havia equivocat en la redacció de la moció i el que volia dir és que hi ha vigent un pla d'acció per a la inclusió i la cohesió; vull dir, hi ha vigent a Catalunya un pla 2010-2013, el que passa és que ningú se'n recorda, perquè, tot i que és vigent, no s'està aplicant. Aleshores, hem decidit tirar endavant el Pacte nacional per a la inclusió i contra la pobresa,

ho vam dir a la Comissió de Benestar i Família per unanimitat, ho vam dir en el debat de política general, el meu grup parlamentari el recolza i té la voluntat política que aquest pacte tiri endavant, però hem de recordar que l'acció, doncs, d'aquest Govern ha estat justament en contra i és contrària a tot el que diu el Pla d'acció per a la inclusió i la cohesió que és vigent.

Si fem un repàs ràpid de les polítiques que s'estan aplicant en matèria de polítiques socials, veurem retallades en tots i cadascun dels eixos que apareixen en aquest Pla d'acció d'inclusió i cohesió, que, com els he dit, és vigent: les retallades de la renda mínima, de les beques menjador, els ajuts zero-tres, la suspensió de la Llei de barris, la dilació en la posada en marxa de la formació ocupacional... És a dir, podríem trobar, per cadascun dels eixos de la lluita contra la pobresa, una retallada que el que ens diu és que aquest pla que és vigent no només no s'aplica, sinó que s'està fent justament el contrari. Tenim un govern que en aquests moments està generant desigualtat a casa nostra.

Per això el meu grup parlamentari recolzarà aquesta moció pel que fa al Pla nacional per a la inclusió social i de lluita contra la pobresa.

Això és el que sembla que s'aprovarà en la moció, eh? Per les informacions que ens facilita la diputada que ha presentat aquesta moció, veiem que Convergència i el Partit Popular sembla que no recolzaran tota la bateria de la moció, que el meu grup sí que la recolzarà, que té a veure amb els ajuts al tercer sector social. Per molts actes que faci el candidat Duran amb la Taula del Tercer Sector, on diu que apujaran la renda mínima d'inserció i on diu que recolza el tercer sector social, el que és evident és que ara, avui, tornarem a veure com Convergència i Partit Popular tornen a tirar enrebre propostes concretes de recolzament del tercer sector i de la renda mínima.

I entrant a la renda mínima, al conseller Mena, doncs, la veritat és que hem tingut molta activitat últimament en aquest Parlament al voltant de la renda mínima. I aquesta moció insta a la suspensió d'un decret, un decret que s'hauria de suspendre i que si el Govern no el suspèn, perquè es perd aquesta votació, doncs, potser es trobarà que l'hi faran suspendre altres instàncies de l'estat de dret. Perquè –el meu grup parlamentari ho va dir el mes d'agost i el setembre– hi ha una extralimitació en l'exercici de la delegació legal en aquest decret; el senyor Mena no només retalla, sinó que retalla malament, perquè no trasllada a llei el que després trasllada a decrets, i per això, concretament, l'article 4.1 i l'article 4.2 del Decret de la renda mínima d'inserció s'extralimiten en aquesta delegació.

Senyor Mena, vostè haurà de pagar renda mínima a les persones que han perdut la seva ocupació i el seu subsidi, perquè aquest Parlament no ha aprovat cap canvi, cap modificació legal que digui això. Ho ha posat en un decret, i sabem llegir en la memòria econòmica que, dels 54 milions que s'estalvia, 28 de les retallades són per a persones aturades que es queden sense la prestació del PIRMI. Però vostè els haurà de pagar, perquè vostè ha fet malament la retallada, perquè vostè no va portar la llei, com tocava, aquí al Parlament, i

aquests diputats no han votat una retallada que sí que ha traslladat al decret. I tard o d'hora, d'alguna manera, doncs, haurà de, vostè, suspendre aquest article. Avui Convergència i el Partit Popular no ho permetran, però és molt probable que les properes setmanes tinguem a sobre de la taula la suspensió, si no de tot el decret, sí d'aquests articles, perquè no s'ajusten a la legalitat.

Pel que fa al PIRMI, ahir el conseller Cleries ens deia que en el Pacte contra la pobresa, el Pacte per a la inclusió, en tornàriem a parlar. Jo crec que és una reforma –no la que van fer vostès amb el Partit Popular, sinó la que ha de venir– que ha de tornar un altre cop el consens a allà d'on no hauria d'haver sortit, que era un consens de país i vostès el van trencar.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També ha presentat esmenes el Subgrup Parlamentari Ciutadans, i, en el seu nom, l'il·lustre diputat Jordi Cañas té la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Presidente, diputados, diputadas, *consellers*, en primer lugar, quería felicitar al Grupo de Iniciativa por presentarnos esta propuesta, porque creo que permite debatir, centrar en sede parlamentaria un debate tan fundamental e importante como es la situación de extrema pobreza que viven amplísimos porcentajes de nuestra sociedad. Un tema dramático, permanente, que no son números, no son estadísticas, son seres humanos, personas individuales sobre las cuales, desgraciadamente, a veces la distancia que toma uno respecto a la sociedad le impide poner en la importancia que merecen. Por lo tanto, centrar el debate sobre este tema me parece una muy buena iniciativa y, por lo tanto, les felicito.

En cuanto a los puntos concretos y el apoyo o no de Ciutadans a los mismos, respecto al primero, estaremos a favor de suspender el Decreto de despliegue de la Ley de renta mínima. Fue una mala decisión que espero que sea rectificada por este Gobierno.

En el de impulsar una renta mínima personal, nosotros nos abstendremos, no porque no estemos de acuerdo, sino porque sinceramente creo que tenemos que hacer un ejercicio de responsabilidad. Eso significa recursos, y a mí me gustaría que en esta cámara empezásemos a decir, cuando queremos implementar un nuevo, de dónde lo vamos a sacar, porque, si no, se quedará en un nuevo brindis al sol, que creo que genera frustración en la ciudadanía. Tenemos instrumentos que no cumplimos, proponemos medidas en las que podemos estar de acuerdo, y nuestro grupo sin duda lo está, pero yo quiero saber de dónde se sacarán estos recursos. Y espero que este debate lo tengamos en los próximos presupuestos, y ojalá lleguemos a un acuerdo, lleguemos a un entendimiento en el conjunto de las fuerzas parlamentarias para conseguir este objetivo, pero con dotación presupuestaria. Si no, viviremos un nuevo ejercicio de hiperplanificación. Esta es la comuni-

dad de los planes, planes nacionales, evidentemente, pero de planes, planes que no se ejecutan, desgraciadamente. Y día tras día vivimos en esta cámara reproches sobre la no aplicación de los planes. Podemos hacer miles de planes, pero si no hay intencionalidad política y sobre todo no hay unos recursos y unas dotaciones presupuestarias no llegaremos a ningún... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Finalizo, presidenta. *(Veus de fons.)* Daremos apoyo al tercer punto de su moción... –presidente, perdón; es que no tengo retrovisor–, y daremos apoyo también al cuarto punto de su moción. Siento no tener más tiempo para explicarlo, pero, bueno.

Gracias, presidente; gracias, diputados.

El vicepresidente primer

Gràcies, il·lustre diputat. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i, en el seu nom té la paraula la il·lustre diputada senyora Marisa Xandri.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, president. Senyors consellers, senyors diputats i diputades, aquesta moció que avui ens presenta Iniciativa ens dona l'oportunitat, un cop més, d'expressar el nostre suport a totes les persones i sectors més desvalguts de la nostra societat i que estan patint amb molta més cruesa la crisi econòmica i social. Sota aquesta premissa, coincidim en bona part amb els seus plantejaments, encara que, vistes les prioritats marcades pel Govern en matèria econòmica, no ens fan ser molt optimistes que es puguin portar a la pràctica.

No obstant, i fent referència al primer punt de la moció, sobre la renda mínima d'inserció, nosaltres no som partidaris que es suspengui el Decret de desplegament de la Llei de la renda mínima d'inserció, sempre que el Govern es comprometí de forma clara i contundent que aquests ajuts als més desafavorits han d'aportar solucions a tot el que fa referència a la inserció. Per tant, des d'aquí instem el Govern a realitzar una revisió global de la renda mínima d'inserció, per adaptar-la a la realitat actual i retornar-li el caràcter de renda d'inserció social, potenciant no només la vessant econòmica, sinó la vessant formativa i de pla d'inserció.

Estem al costat del Govern per garantir l'austeritat en la despesa pública, la racionalització de l'Administració i la reactivació econòmica, però no donarem suport a un govern que perjudiqui els qui més colpeja aquesta crisi. I en aquest sentit creiem que és necessari prioritzar les polítiques socials per sobre de les empreses públiques deficitàries, despeses supèrflues, i destinar els pocs recursos de Catalunya a pagar la renda mínima d'inserció.

És evident que s'ha de posar fi al frau que hi pot haver en la distribució d'aquests ajuts, però mai en detriment d'actuacions que perjudiquin qui realment ho necessita i hi té dret.

Pel que fa al nou pla contra la pobresa a Catalunya, totalment d'acord, que s'ha d'impulsar el dret que es recull en l'article 24.3 de l'Estatut, que textualment diu que: «Les persones o les famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els assegurí els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen.» Així mateix, pensem que s'ha de prestar especial atenció a la pobresa infantil.

Quant a la promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència, som partidaris, tal com es proposa avui, de crear un grup de treball sobre el dret a la vida independent, en què hi estiguin representades les diferents formacions polítiques i entitats socials. Però aquesta iniciativa, des del nostre punt de vista, ha d'iniciar-se amb un respecte absolut a la legalitat.

Sobre el quart punt de la moció, que fa referència al tercer sector, vull traslladar les paraules que la presidenta de la taula del tercer sector, la senyora Àngels Guiteras, va pronunciar el passat dimarts en el transcurs de l'acte que es va celebrar amb motiu del Dia de la Pobresa. Concretament, Guiteras va destacar que eradicar la pobresa és possible i que és qüestió de voluntat política.

En aquesta línia, des del Partit Popular estem convençuts que s'ha d'incrementar el suport a les entitats que formen part del tercer sector, ja que són les que atenen els col·lectius més vulnerables. És evident que fan falta més recursos econòmics per pal·liar els efectes devastadors de la crisi, però també és cert que el Govern no ho té fàcil, perquè som conscients que la situació és la que és, però, ho repeteixo, es tracta de prioritzar.

És necessari que el Govern compleixi amb els seus compromisos i fer efectiu el pagament de les ajudes a les residències geriàtriques i centres de discapacitats en el temps i forma establerta, per tal que no es tornin a donar ajornaments en el pagament ni situacions que posen en perill la viabilitat de les entitats afectades.

En definitiva, tot allò que suposi una millora en polítiques socials, revertirà en positiu a la nostra societat. I per això tots hem de fer un esforç, començant pel Govern, perquè la pobresa sigui un mal menor a Catalunya. No és una tasca fàcil, ja ho he dit, tenint en compte que en l'època de vaques grasses no es va tenir en compte el fet d'eradicar aquest lacre que arrosseguem, i que els números donen palès que cada dia augmenta el nombre de persones desvalgudes i en situació de pobresa extrema.

Gràcies, president.

El vicepresidente primer

Gràcies a vostè, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té ara la paraula la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Consellers, diputats, diputades, aquesta proposta de resolució entenc que, amb tota la bona voluntat –aquí s'ha dit–, hi ha una mica d'aiguabarreig, hi han temes que afecten, doncs, a dos departaments diferents, no? Per una banda, els centres especials de treball, que afecten el Departament d'Empresa i Ocupació; el PIRMI que afecta ambdós departaments, el de Benestar i Família, però també la gestió a Empresa i Ocupació, i àmbits més estrictament, doncs, de la pobresa, de la dependència.

Parlant del PIRMI, jo crec que vostès obvien una realitat, i és que la modificació, o podríem dir que més que la modificació, hi havia una necessitat de modificació d'aquest PIRMI. Això vostès ho varen dir quan estaven en el Govern, ho varen dir a través dels dos acords estratègics, i, de fet, fruit del segon acord, en el primer no va haver-hi cap grup de treball específic, va quedar simplement que s'havia de modificar, però no ho varen fer, varen fer un grup de treball que precisament les seves conclusions anaven en aquesta línia. També així les conclusions que es van fer en la commemoració del vintè aniversari del que era en el moment de la instauració del PIRMI.

També, en les compareixences es varen dir moltes coses, entre d'altres, vostès no ho volen recordar, però a Engrunes, a la Federació de Municipis, l'Associació Catalana de Municipis deien que la reforma del PIRMI era necessària. I el senyor Pepín de la Rosa, president del Col·legi d'Educadors Socials de Catalunya, manifestava no només que era necessària, sinó que hauria hagut de començar abans d'ahir per tal de poder-la fer, doncs, viable, i que donés resposta a les necessitats de reinserció social i laboral.

Per tant, era necessària per donar continuïtat i fer efectiu el PIRMI, doncs, una modificació d'aquest; una modificació que, sobretot, jo, el Partit Socialista no sé de què s'esvera tant, quan el Partit Socialista a Euskadi, doncs, ha fet una reforma en alguns aspectes bastant més contundent. Per tant, en aquest sentit, doncs, jo crec que és aquesta línia la que vol agafar el Govern i l'agafa.

En altres àmbits, doncs, pel que fa a la pobresa, ahir en aquesta cambra vàrem poder escoltar el president i també el conseller, a manifestar el compromís del Govern de la Generalitat de Catalunya en la lluita contra la pobresa i l'exclusió social i prioritzar les polítiques. I això vol dir, també, prioritzar el pressupost en matèria de pobresa. I això, permetin-me, en un moment en què els pressupostos s'aprimen, mantenir, doncs, el que és aquest pressupost, vol dir prioritzar-ho i d'una forma important.

I, per tant, a vostès els esgarrija que parlem de xifres de pobresa. N'hem de parlar, perquè les xifres són les que són. I, lamentablement, l'any 2010 hi havia un 20 per cent valorat de pobresa i també el 2011. Per tant, el manteniment pràcticament d'aquests pressupostos, doncs, si els estava bé el 2010, han d'entendre que la lògica diu que vostès els hauria d'estar bé també el pressupost del 2011.

Seguint en aquesta matèria, doncs, sobre el sistema català de la promoció de l'autonomia personal, jo crec que el conseller en va ser un gran defensor i ho segueix sent, i, per tant, hem pogut arribar a un acord en aquesta matèria.

I respecte als centres especials de treball... Aquí, jo crec que en aquesta matèria i en tantes altres, valdria la pena, que més que voler fer –si m'ho permeten– una oposició estrictament al que és el Govern, veure de qui són les responsabilitats en totes i cada una de les matèries. I, en aquesta, en el Centre Especial de Treball la competència en el que són les quanties, les quantitats i els diners i els compromisos que pren el Govern central, doncs, els hauria de complir.

I quan, doncs, es fa una nova normativa en què es passa a una subvenció del 50 per cent al 75 per cent, doncs, aquest compromís ha de venir unit a la quantitat de diners que es dona. I està molt bé voler fer, si em permeten l'expressió, doncs, un pas endavant, i dir: «Doncs, ho farem nosaltres.» Però arriba un moment que els diners són el que són. I, per tant, aquell que pren el compromís de facilitar els diners als centres especials de treball, demanem responsabilitats a qui la té, i, per tant, al Govern central; demanem la responsabilitat a qui la té, que és el Govern central. Per això nosaltres presentem aquesta esmena de sol·licitar al Govern central que pagui allò a què s'ha compromès, i el deute també de l'any 2009 i del 2010.

Per nosaltres aquest és un tema fonamental, com crec que per tots, però crec que seria bo que no ens enganýessim i diguem de qui són les responsabilitats i a on hem d'anar a demanar-les, no?, aquestes responsabilitats.

I tinguem clar, també, una altra cosa respecte al punt tercer. Respecte..., perdonin, no sobre el punt tercer, sinó sobre... –un segon, si em permet, molt ràpidament–, el punt concretament número 2... –sí–, que fa referència a la implementació, a impulsar un estudi sobre la implementació de la renda de la ciutadania. Jo crec que en aquest àmbit, igual que en el PIRMI, hem de tenir molt clar de què parlem exactament. I quan parlem del PIRMI hem de tenir molt clar que parlem d'unes polítiques determinades, perquè les polítiques passives d'ocupació, qui n'és responsable és el Govern central, i, per tant, també tinguem-ho clar quan parlem d'aquesta matèria...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, presidenta, acabo immediatament. Doncs, que hem de tenir en clar a qui li correspon cada una de les competències. I, per tant, les polítiques passives són de qui són, el Prodi es va instaurar, es va treure, es va tornar a instaurar, ha sigut una mica com el Guadiana, perquè en aquesta matèria del que són les polítiques passives d'ocupació a qui li correspon la com-

petència és al Govern central, i des d'aquí li ho hem d'exigir.

Gràcies, senyora presidenta; gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta, senyors consellers..., Solidaritat també voldria felicitar a Iniciativa per introduir el tema de la pobresa en aquest debat. Solidaritat es posiciona globalment, òbviament, a favor d'aquesta moció pel que fa al desplegament de la Llei de renda mínima. Estem d'acord que suspendre el decret fins arribar a una nova proposta, donat el desgavell que s'ha produït en els darrers mesos, és una bona idea.

En el marc del Pla contra la pobresa, estem d'acord en l'estudi per implementar la renda de ciutadania, que garanteix uns ingressos mínims, perquè efectivament així ho marca el mateix Estat. Catalunya mai serà plenament Europa, mai serà plenament l'Europa social avançada a què aspirem, si no anem per aquí. Però només podem anar per aquí, traient-nos de sobre, evidentment, l'enorme llast del dèficit fiscal que és el que ens arrossega cap a la mitjanja, per no dir a la cua d'Europa.

Per altra banda, no ens podem admetre cap mena de retallada, senyors consellers, pensem que és això una gran prioritat d'aquest país, en l'àrea del Pla contra la pobresa infantil. I és així que ens vam comprometre tots els grups abans de les eleccions del 28 de novembre.

I, per acabar, respecte al punt *b*, mentre la Generalitat no pugui oferir cobertura als centres públics, no es pot admetre, en aquest país ni en cap país civilitzat, que hi hagi endarreriments en els pagaments a les places concertades o conveniades. Una cosa és que vivim en una autonomia a prop de la ruïna, sense poder real i desproveïts del dret a decidir en les coses més bàsiques, i una altra cosa és que deixem penjats els geriàtrics, deriva que ens portaria ja perillosament a prop de les societats més irresponsables i mancades de sensibilitat social.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Moltes gràcies, presidenta. Bé. Agrair a tots aquells que també han fet esmenes, malgrat que no els les acceptarem, senyor Cañas. Ho hem pogut parlar. Vostè ha entès els meus motius. Jo li agraeixo les esmenes. Home!, a la diputada del Partit Popular, a la senyora

Xandri, que també hem tingut ocasió de parlar, aquí hi ha una demostració més de recolzament del Partit Popular a les polítiques del Govern de Convergència i Unió. Però els agraïm la part en què també volen col·laborar, que aquesta moció es pugui aprovar en alguns dels seus punts. Però creiem que podrien haver estat més incisius i anar una mica més enllà, perquè, dues coses, senyora Meritxell Borràs..., d'aiguabarreig cap, perquè no està escrit que no es pugui fer mocions de dues conselleries. Però hi ha una cosa que vull que la posi a consideració: quan tothom diu que això no està ben fet, i només uns diuen que s'ha de seguir endavant..., qui s'equivoca?

Si totes les entitats, les federacions, tots diuen: «Tornem enrere, mirem-nos-ho, mirem com ho fem també pensant en la renda garantida de ciutadania, circumscriviu-ho potser als laborals i fem que hi hagi més polítiques d'inserció...» Si ho diu tothom, potser que ens asseguem, seiem i tornem enrere. I com que el Govern és solidari, el Govern hauria d'asseure's i pensar, senyor conseller Mena, què suposa el fet de seguir endavant amb aquest desplegament d'aquest decret, perquè el que fa aquest decret és excloure encara més col·lectius. Els requisits endurits el que fan és que moltes persones quedin en aquesta roda d'exclusió. I sí que tindran un problema social, per després poder entrar, senyora Xandri..., perquè llavors si que hauran de quadrar la renda mínima. És a dir, hem de fer..., hem de tirar enrere i vostès s'ho haurien de rumiar.

Per tant, aquesta nova realitat que sí, que se'n parlava, i que hi va haver un consens..., durant totes les compareixences va quedar demostrat que no s'havia consultat a ningú sobre aquest canvi, i que tothom volia parlar sobre per què s'havia canviat. Ja no vull entrar ni en com es va fer, ni en el que va suposar de menysteniment a professionals, ni el mal que va fer i el dolor que va causar. Si tothom diu que està mal fet – tothom que hi entén, tothom que treballa amb els col·lectius a qui afecten aquests nous requisits –, rectifiquin, tirin enrere.

No, no és que ens preocupi parlar de pobresa, al revés, per això aquesta moció, i no és que no volem ocultar les xifres, diem que jugar a les xifres no ens porta res, el que cal és solucions. I vull recordar que la paraula «pobresa» va estar molts anys amagada en els governs de Convergència i Unió, perquè a Catalunya deien que la pobresa no existia. Durant molts anys això va ser així.

I el que nosaltres diem, doncs, és, en aquest sentit, que ens hem de dotar, doncs, de tots els recursos per..., i són els que nosaltres proposem.

Se m'acabarà el temps i no tindrè temps de dir el posicionament. Acceptem les esmenes que van, doncs, a ratificar el pla de pobresa per pacte nacional. No és que no m'equivoqués..., és veritat que teníem el referent antic, però tots hem assumit, doncs, que farem un pacte nacional, que és el que interessa en aquest sentit i en el que volem treballar.

També agrair, doncs, a Convergència i Unió el fet de voler transaccionar un punt que ens sembla molt, molt important, que és que dintre d'aquest nou Pacte contra

la pobresa puguem començar a parlar de com implementem el dret que recull l'article 24.3, sobre la renda garantida. És impulsar un estudi dintre d'aquest pacte nacional contra la pobresa per poder arribar... –serà la nostra intenció dintre d'aquest pacte–, poder fer-lo possible.

I també donarem suport a l'esmena de Convergència sobre la vida independent, en el qual hem arribat també a un acord.

Transaccionem també amb Convergència i Unió el fet que volem que es faci efectiu el pagament a les residències, perquè creiem que no podem anar, doncs, en aquest sentit sense saber quines són les previsions; hi ha uns terminis a complir, hi ha uns compliments... Aquestes paraules de dir: «No tenim diners» han afectat fins i tot el conveni col·lectiu dels treballadors, que està paralitzat i que s'està utilitzant, doncs, per poder en aquest sentit menystenir-lo.

No acceptarem, en tot cas, cap de les esmenes que ens han fet amb relació al tercer sector, perquè, senyora diputada, seguir donant-hi el màxim suport possible, ja ho fem tots. Nosaltres els emplaçàvem que hi possessin els diners que es necessiten, per lluitar contra aquesta exclusió. Per tant, mantindrem la nostra proposta.

I quan parlem dels CET, miri, diputada, els CET sabem com van anar. Sabem que és la conferència sectorial –ho hem parlat molts d'aquests dies–, sabem, però, que el Govern de Catalunya...

La presidenta

Senyora diputada, vagi acabant.

Laura Massana Mas

...es va comprometre –sí, acabo, presidenta– a complementar-ho, i el que nosaltres volem i volen els CET és que puguin seguir fent la seva feina, i volen una garantia, volen una garantia del Govern. Per tant, nosaltres ja els ajudem a reclamar-ho a Madrid, però des de Catalunya garanteixin la continuïtat dels CET, i la seva esmena no ho fa. Per tant, la votarem en contra.

Gràcies.

(Pausa.)

La presidenta

Senyor Rull, tinc dues peticions de votació separada per part de Convergència i Unió; no en tinc cap altra. La moció es votarà amb les esmenes acceptades i transaccionades que ha dit la diputada que l'ha presentada, i farem, en primer lloc, votació separada del punt 1; del punt 4, apartat a; del punt 4, apartat c. (Veus de fons.) No, apartat c.

(Pausa. *María de Llanos de Luna Tobarra demana per parlar.*) Senyora Llanos de Luna.

María de Llanos de Luna Tobarra

Nosotros solicitamos votación separada de las tres letras del punto cuarto.

La presidenta

Per tant, a, b i c. Però separades cada una?

María de Llanos de Luna Tobarra

Sí.

La presidenta

Molt bé.

Doncs, comencem per l'apartat 1 –per l'apartat 1. (Veus de fons.) Punt 1, perdó, punt 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 74 en contra.

Ara farem l'apartat 4, punt a.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 74 en contra.

Ara votem l'apartat 4.b.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 127 vots a favor.

Ara el punt 4, apartat c.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 61 en contra i 13 abstencions.

Ara passarem a votar els apartats 2, 3, 4, punt b. (Veus de fons.) Perdó, 2 i 3. (Algú diu: «No.») Tinc la petició per part de Convergència i Unió de votar els apartats 2 i 3 conjuntament. (Veus de fons.) Doncs, llavors, comencem pel punt 2, d'acord?

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 126 vots a favor i 1 en contra. (Remor de veus.)

Passem a votar ara el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 114 vots a favor i 13 abstencions.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i deu minuts.